

ΚΩΝΙΤΣΑ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΑΘΗΝΑ: ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 1984 – ΧΡΟΝΟΣ Ε΄ – ΤΕΥΧΟΣ 60

Συντακτική Επιτροπή: ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ – ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΓΚΟΥΤΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΙΑΚΚΑΣ – ΝΙΚΟΣ ΚΑΖΑΜΙΑΣ – ΝΙΚΟΣ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑΣ

Ιδιοκτησία – Διεύθυνση: ΛΑΜΠΡΟΣ ΒΛΑΧΟΣ – Αχαρνών 208 – 112 52 Αθήνα – Τηλ. 8649.476

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΣΤΗΝ ΚΟΝΙΤΣΑ

1. Σε παράγοντες που ζουν μέσα στην Κόνιτσα και δείχνουν μπροστάρηδες σε μια προσπάθεια κοινωνικής, οικονομικής και πολιτιστικής ανάπτυξης της περιοχής, έγινε το καλοκαίρι που πέρασε η πρόταση ν' αναλάβουν αυτοί την έκδοση του περιοδικού «ΚΟΝΙΤΣΑ» σαν περιοδικό ολόκληρης της επαρχίας.

Αυτό σημαίνει, ότι οι φίλοι αυτοί, θα σχημάτιζαν ένα κύκλο από ντόπιους, που θα δούλευε για τη συνέχιση της έκδοσης του περιοδικού. Οι δουλειές που είχαν να κάνουν, ήταν:

α) Να βρίσκουν την ύλη του περιοδικού, αναζητώντας τη μέσα στην καθημερινή ζωντανή επικαιρότητα της περιοχής, στο γενικότερο οικονομικό, κοινωνικό και πολιτιστικό προβληματισμό της, στη μελέτη όλων εκείνων των στοιχείων (ιστορικών, παραδοσιακών κλπ.) που συγκροτούν το διαχρονικό εγώ του τόπου και την πολιτιστική του ταυτότητα. Ακόμα, στη θεωρητική και πρακτική αντιμετώπιση-λύση των προβλημάτων της επαρχίας.

β) Να μαζεύονται γύρω από ένα τραπέζι, σε τακτά χρονικά διαστήματα και

συζητώντας, να επιλέγουν την ύλη αυτή, ιεραρχώντας την και συμπληρώνοντάς την, έτσι ώστε το «παραγόμενο έργο»,



που τελικά θα πάει για τύπωμα, να έχει κοιταχτεί από όλες τις πλευρές και να εμφανίζεται ολοκληρωμένο και υπεύθυνο, κατά το δυνατό.

γ) Να φροντίζουν για το καλαίσθητο τύπωμα του περιοδικού στα Γιάννινα (δοκίμια, διορθώσεις, σελιδοποίηση κλπ.) και

δ) Να φροντίζουν για την ταχυδρομική αποστολή του περιοδικού στους συνδρομητές του.

Ευκταίες προϋποθέσεις θα ήταν:

α) Να κρατηθεί το περιοδικό στη σημερινή του γραμμή. Ακομάτιστο Πλατειά πολιτικό σε δημοκρατικές βάσεις μ' έντονο χαρακτήρα κοινωνικοπολιτιστικό. Βασική του "ιδεολογία" η Ενότητα και προκοπή του λαού της Κόνιτσας και της επαρχίας της. Και μια διαλεχτική (παραγωγική) σχέση τόσο με τη σημερινή πραγματικότητα, όσο και με την παραδοσιακή πολιτιστική κληρονομιά.

β) Να κρατηθεί στο ίδιο επίπεδο (τουλάχιστο) ο αριθμός των σημερινών συνδρομητών του περιοδικού που αποτελεί μια βάση στήριξης του, με ταυτόχρονες προσπάθειες διεύρυνσης του κύκλου των αναγνωστών του.

γ) Να μείνει το περιοδικό ανοιχτό σε καθέναν, που θα θελε να καταθέσει στις στήλες του γόνιμες σκέψεις και ιδέες ή άλλες χρήσιμες πληροφορίες, που σχετίζονται με τον κύκλο των ενδιαφερόντων του περιοδικού.

δ) Να βελτιωθεί η εμφάνιση του περιοδικού. Να εμπλουτισθεί η ύλη του. Να πλατύνει και βαθύνει η επίδρασή του στις κοινωνικοπολιτιστικές δραστηριότητες των αναγνωστών του και

ε) Ν' αποτελέσει ο κύκλος των φίλων που θ' ασχολούνται με την έκδοση του περιοδικού, ένα πυρήνα εμψυχωτών (ANIMATEURS) του πολιτιστικού μορφώματος της περιοχής.

Από τη μέχρι σήμερα Συνταχτική Επιτροπή του περιοδικού και το Διευθυντή του, δηλώθηκε απερίφραστα, ότι θα υπάρξει άμεση και μόνιμη συμπαρά-

σταση και βοήθεια στη συνέχιση της έκδοσης του περιοδικού, του ανεβάσματος της ποιότητάς του και της πραγματοποίησης των σκοπών του.

2. Η απάντηση στην παραπάνω πρόταση ήταν στην αρχή δισταγμός και έπειτα αμφιταλάντευση και αναβολή στην αναβολή.

Τη στάση τους αυτή ας μας επιτραπεί να τη δούμε σα μια ασυνέπεια (μια και πολλές φορές προηγούμενα, οι περισσότεροι από τους παραπάνω φίλους μας κριτικάραν σκληρά τις αδυναμίες του περιοδικού, τα λάθη του, την εμφάνισή του κλπ. κι επέμεναν να μην κατανοούν και τις δικές μας δυσκολίες) και σα μια μορφή λιποταξίας μιας και ο γενικότερος σκοπός του περιοδικού μας βρίσκεται μέσα στον κύκλο των ενδιαφερόντων και των "πιστεύω", όλων αυτών των φίλων μας.

Περισσότερο, θα λέγαμε πως οι δισταγμοί τους προέρχονται από έλλειψη πείρας και ίσως από έλλειψη πίστης στη δυνατότητα συγκρότησης και λειτουργίας σε διάρκεια αυτού του κύκλου των φίλων για τη σύνταξη του περιοδικού.

Εμείς όμως πιστεύουμε ότι στη φάση ανάπτυξης που βρίσκεται η περιοχή της Κόνιτσας, στο γενικότερο προβληματισμό της και στους κινδύνους της κοινωνικής απορρύθμισης που περνάει, η ανάγκη ύπαρξης ενός τέτοιου περιοδικού είναι βασική στην αυτόνομη και αυτοπροσδιοριστική πορεία της (που είναι η μόνη εγγύηση, αυτή τη στιγμή, για επιτυχία). Και επομένως, θα καταλήγαμε στο συμπέρασμα πως ακόμα και αν δεν υπήρχε ένα τέτοιο περιοδικό θα πρεπε να το φτιάξουμε.

'Ετσι είμαστε υποχρεωμένοι να ξαναφέρουμε το θέμα στην επιφάνεια και να το ξαναϊδούμε απ' την αρχή.

3. Δε νομίζουμε ότι υπάρχουν καλοπροσαίρετοι άνθρωποι στην Κόνιτσα που βρίσκουν ότι η έκδοση ενός τέτοιου περιοδικού είναι περιττή.

Θέματα που μπαίνουν για συζήτηση υπάρχουν, το δίχως άλλο, αλλά αυτά κου-

βεντιάζονται και δεν είναι για να χαλάμε τις καρδιές μας. Σε μια σύντομη απαρίθμηση των θεμάτων αυτών θα λέγαμε πως η ενημερότητα του περιοδικού, ο εμπλουτισμός του, η πληρότητά του, το μεγάλωμα του ρόλου του και της εμβέλειάς του στην Κοινωνικοπολιτιστική ζωή της επαρχίας (αυτό τελικά, που θα μας έκανε να λέμε πως το περιοδικό μας αποτελεί μια κατάχτηση του λαού της Κόνιτσας), είναι αναμφισβήτητα σημεία πάνω στα οποία πρέπει να σταθούμε και να τα δούμε με μεγάλη προσοχή και σκέψη.

Η αιτία για την οποία προτείνουμε την μεταφορά της έκδοσης του περιοδικού στην Κόνιτσα δεν είναι μόνο οι κάποιες υποκειμενικές αδυναμίες που προέκυψαν στα πρόσωπα που επιμελούνται σήμερα την έκδοσή του και η ανάγκη ν' αποχτήσει το περιοδικό άμεση επαφή με τη ζωντανή πραγματικότητα της περιοχής μας. Το κυριότερο είναι θα λέγαμε: Να γίνει αφορμή το περιοδικό, ώστε ο κύκλος που θα δουλέψει γύρω του να μετατραπεί σ' εργαστήρι παραγωγής στελεχών και ιδεών της ανάπτυξης.

Γιατί δεν πρέπει να παραγνωρίζουμε, ότι το θέμα "παραγωγής πολιτισμού" είναι πολύπλοκο και θα πρέπει ν' αναζητήσουμε σε κάθε περίπτωση και σε κάθε ευκαιρία, δρόμους και κανάλια που θα μας οδηγούσαν στους επιθυμητούς στόχους.

Μια ομάδα πρωτοβουλίας για την έκδοση ενός σωστού περιοδικού είναι αναμφισβήτητα ένας πυρήνας δυναμικός που εγκλείει μεγάλες δυνατότητες πρωθητησης δραστηριοτήτων εποικοδομητικών στο θέμα της ανάπτυξης μιας περιοχής.

Έτσι λοιπόν είναι επιβλημένη ανάγκη να δημιουργηθεί κατ' αρχήν αυτός ο κύκλος των ανθρώπων, η ομάδα δηλαδή πρωτοβουλίας για την έκδοση του περιοδικού, όπως γίνεται γύρω από κάθε προσπάθεια θεατρική, χορευτική, μουσική, καλλιτεχνική, σύνταξης προγραμμάτων ανάπτυξης κλπ.

4. Στην περίπτωση της έκδοσης του

περιοδικού, δε θα διστάζαμε να πούμε πως η ομάδα πρωτοβουλίας θα μπορούσε να λειτουργήσει και σα μια λέσχη, μια λέσχη που θα συνέρχεται συχνά και θα κουβεντιάζει την ύλη του περιοδικού μέσα σ' ένα κλίμα ουσιαστικής δημιουργικής προσφοράς.

Η ύλη βέβαια του περιοδικού (έξω απ' τα λεγόμενα "κοινωνικά", που κι αυτά έχουν τη θέση τους σ' ένα τέτοιο περιοδικό μια κι αποτελούν τον κρίκο των ξενητεμένων με τον τόπο τους) θα 'ναι απ' την ίδια τη φύση της στο μεγαλύτερό της μέρος ύλη που βρίσκεται σ' άμεση σχέση με τον προβληματισμό της επαρχίας. Κουβεντιάζοντας λοιπόν τα θέματα αυτά ένα-ένα, μ' ελεύθερο διάλογο και διάθεση δημιουργική, από τις πρώτες κι όλας μέρες θα διαπιστωθεί ότι η φαντασία των συνομιλητών γίνεται τρισδιάστατη, η διατύπωση των απόψεων από τον καθένα γίνεται πιο σωστή πιο ολοκληρωμένη, η κριτική παίρνει ουσιαστικό βάρος.

Έτσι ο διάλογος οδηγεί σε μια καθολική θεώρηση του αντικειμένου και κάνει την επιλογή πιο εύκολη. Κατ' αυτόν όμως τον τρόπο πετυχαίνουμε αυτό που κάτω από διαφορετικές συνθήκες το θεωρούμε ακατόρθωτο, δηλαδή τον αυτοπροσδιορισμό. Η πολιτική και πολιτιστική συνειδητοποίηση των ανθρώπων μιας περιοχής περνάει αναμφισβήτητα από το ίδιο κανάλι και την ίδια διαδικασία. Δεν είναι λοιπόν η ομάδα πρωτοβουλίας για την έκδοση του περιοδικού ένα μικρό μοντέλο ανάπτυξης;

Εννοείται, ότι ο παραπάνω τρόπος δουλειάς της ομάδας πρωτοβουλίας μπορεί να συμπληρώνεται μ' ανοιχτές συζητήσεις ανάμεσα στους κατοίκους της επαρχίας, με στρογγυλές τράπεζες στις οποίες θα παίρνουν μέρος ντόπιοι και προσκαλεσμένοι ειδικοί, με διαλέξεις, με ειδικές έρευνες, μελέτες ή αποστολές με συγκεντρώσεις υλικού (από μορφή αρχείου) από εμπειρίες άλλων περιοχών που 'ναι παρόμοιες με τη δική μας, από μοντέλα ανάπτυξης ή πειράματα, με εκθέσεις σε

δημόσιους χώρους ντοκουμέντων ανάπτυξης, με δημοψηφίσματα κλπ.

5. Μ' όλα όσα σύντομα είπαμε παραπάνω, θέλαμε να δείξουμε πως η έκδοση του περιοδικού «ΚΟΝΙΤΣΑ», στον τόπο και την περιοχή που αυτό αναφέρεται, δεν είναι μόνο μια πρόταση ανάγκης για τη συνέχισή του, αλλά είναι και κάτι πολύ περισσότερο. Είναι μια πολιτική πράξη αυτοπροσδιορισμού της περιοχής μας, ενεργοποίηση του ντόπιου δυναμικού της, δημιουργίας στελεχών ανάπτυξης, συνειδητοποίησης πολιτικής και πολιτιστικής των συμπατριωτών μας. Φυτώρια ανάπτυξης ιδεών, προβληματισμού και απόψεων. Είναι μια ΕΥΚΑΙΡΙΑ σωστής προσέγγισης του προβλήματος της ανα-

ζωγόνησης της επαρχίας μας κι όλων των ορεινών περιοχών της πατρίδας μας.

Με την υπόθεση της καταδίκης του βυρσοδεψείου, δείξαμε πως οι δυνατότητες των ανθρώπων της περιοχής μας είναι πάρα πολύ μεγάλες. Κι αυτό ήταν ένα πρώτο βήμα να πάρουμε στα χέρια μας την τύχη του τόπου μας. Απομένουν να κάνουμε από δω και μπροστά άλματα στην αναδόμησή του, αξιοποιώντας την Εγρήγορση, την Ενότητα, τον Ενθουσιασμό που άφησε η Νίκη στην υπόθεση του βυρσοδεψείου. Η λαχτάρα για την αναβάθμιση της περιοχής μας κι ο πόθος για πλήρη αξιοποίηση του υλικού και ανθρώπινου δυναμικού της είναι διάχυτα σήμερα όσο ποτέ παλιότερα.



Δημιουργίες του καλλιτέχνη Ξυλογλύπτη Κώστα Γκόγκου.



ΟΙΚΑΔΕ (ή επιστροφή στην πατρίδα)

Με το τεύχος αυτό δίνουμε στους αναγνώστες μας και τα περιεχόμενα των τριών ετών, 1982, 1983 και 1984, που αποτελούν τον Β' τόμο της έκδοσής μας. Ο Α' τόμος αποτελέστηκε από τα τεύχη των ετών 1980 και 1981.

Έτσι κλείνουν τα 5 χρόνια της Δεύτερης Περιόδου του περιοδικού μας, μέσα στα οποία κυκλοφόρησαν 40 τεύχη, απλά ή διπλά, που αριθμούν 728 σελίδες.

Σε μας που δουλέψαμε και προσπάθησαμε να δώσουμε μέσα από τις τυπωμένες αράδες του χαρτιού τον παλμό, τα προβλήματα και τις ανησυχίες των χωριών μας και όλης της επαρχίας μας, τη ζωή των ντόπιων και των ταξιδεμένων μας, την Ιστορία μας και τα οράματα για το μέλλον, σε μας δεν εναπόκειται να αξιολογήσουμε την προσπάθεια αυτή.

Η Ιστορία του τόπου μας, στην οποία θα πιάσει μια κάποια áκρη, αυτή και θα την κρίνει.

Εμείς τούτη την ώρα χρέος έχουμε να ευχαριστήσουμε όλους τους συνεργάτες μας που βοήθησαν την έκδοση αυτή και όλους τους συνδρομητές μας και τους οικονομικούς ενισχυτές του εσωτερικού και του εξωτερικού, που στάθηκαν δίπλα μας και μας ενδυνάμων για να ξεπερνούμε το áγχος, που πολλές φορές μας δημιουργούσαν οι δαπάνες της έκδοσης.

Τα ονόματα των τακτικών μας συνδρομητών και των γενναίων ενισχυτών μας δημοσιεύτηκαν στα τεύχη του

περιοδικού μας.

Μερικοί αγαπητοί φίλοι και συνάδελφοι μας έδωσαν επίσης, όχι τον οβολό τους αλλά πολλούς οβολούς, επιμένοντας ωστόσο να παραμείνουν ανώνυμοι. Τους φίλους αυτούς τους ευχαριστούμε και τούτη την ώρα από τη στήλη αυτή, από την οποία απευθύνουμε το ίδιο μεγάλο «ευχαριστώ» σ' όλους τους συμπατριώτες μας, συντελεστές της 5χρονης προσπάθειας.

Και τώρα: **ΟΙΚΑΔΕ – Επιστροφή στην Πατρίδα.**

Το μεγάλο ρεύμα προς τα χωριά μας που συνεχώς διογκώνεται και η έντονη κινητικότητα της επαρχίας μας καθώς και τα προβλήματα που ορθώνονται μέσα στις νέες συνθήκες, απαιτούν την έκδοση και παρουσία του περιοδικού μας εκεί, στην Κόνιτσα, στην πρωτεύουσα της επαρχίας μας.

Οι δισταγμοί για τους οποίους μιλάει το κύριο άρθρο μας, γραμμένο σε προγενέστερο χρόνο, ξεπεράστηκαν πια. Το επόμενο τεύχος, φίλε αναγνώστη, έρχεται, φτάνει στα χέρια σου από την Κόνιτσα τώρα.

Και σε σένα, ξενητεμένε συμπατριώτη, αυτού μακριά που είσαι, μέσα στην Ελλάδα ή πέρα από τις μεγάλες θάλασσες, θα σου φέρει το ξεχωριστό άρωμα της Κονιτσιώτικης γης.

Δέξου το περιοδικό μας, βοήθησέ το, στήριξέ το. Είναι η φωνή της ιδιαίτερης πατρίδας μας. Η φωνή σου.

Λ.Β.

ΤΟΝ ΕΠΙΑΣΕ ΣΤΑ ΠΡΑΣΑ

Εκείνο το φθινόπωρο στην Πυρσόγιαννη του έτους 19.. είχε ρίξει από τις αρχές Νοεμβρίου αρκετό χιόνι. Και οι Πυρσογιαννίτες έλεγαν ότι θάχωμε πρώιμο χειμώνα εφέτος. Έκαμε δυνατό κρύο και όλα είχαν παγώσει. Η έξοδος των κατοίκων από τα σπίτια τους περιορίζετο για τις απαραίτητες προμήθειες και να ταΐσουν και ποτίσουν τα ζώα, αφού όλα ήσαν παγωμένα και δεν τάβγαζαν για βοσκή. Από τα μέσα ώμως του μήνα το χιόνι σταμάτησε και άρχισε κάπως να καλοσυνέβει ο καιρός. Το χωριό είναι πολύ προσηλιακό έχει σχεδόν ήλιο, όλη την ημέρα που βοηθούσε να λιώνη λίγο ο πάγος και οι Πυρσογιαννίτες κατά το μεσημέρι άρχισαν να βγαίνουν από τα σπίτια τους στο μεσοχώρι και να πάνε και προς τον καφενέ που είχε ανοίξη, να συναντήσουν τους γνωστούς των να ανταλλάξουν κουβέντες και να μάθουν τα νεώτερα. Τούτο ήτο ευκολώτερο για κείνους που είχαν ταλαγάνια ή μπαρούτσα και είχαν καρφιά από κάτω από τα τσαρούχια ή παπούτσια για να μη γλιστρούν στον πάγο.

Ο Λάμπρος ένας απόμαχος μάστορας Πυρσογιαννίτης που τα παιδιά του τον είχαν αφήση στο χωριό λόγω της ηλικίας του να διορθώνη τα πεζούλια στα κτήματα και να καθαρίζη τις βατσουνιές όπου είχαν μεγαλώση, όλες αυτές τις ημέρες δεν είχε βγη έξω από το σπίτι αλλά καθόταν δίπλα στο τζάκι και φρόντιζε να κουβαλά ξύλα από το υπόγειο για να διατηρή άσβεστη τη φωτιά. Σαν κατάλαβε πως καλοσύνεψε και βγήκε ήλιος, κατά το μεσημέρι παραμονές του Αγίου Ανδρέα 29 Νοέμβρη βγήκε στο μπαλκόνι του σπιτιού του για να πάρῃ λίγο ήλιο. Το μπαλκόνι έβλεπε προς την Καστάνιανη. Αφού περιέφερε λίγο τα μάτια του προς τη Ντούμπιστα, το βουνό που χωρίζει τη Μπλίζγιανη (σημε-

ρινή Λαγκάδα) από τη Καστάνιανη, μετά τα έφερε προς το χιονισμένο βουνό της Καστάνιανης που πάνω του ξεχώριζε η κορυφή του Σμόλικα σαν ένα κεφάλι γίγαντα. Τον κτυπούσε ο ήλιος και έρριχνε φωτεινές ανταύγειες. Στην συνέχεια κατέβασε τα μάτια του και πλανήθηκε πάνω στο Σαραντάπορο που κυλούσε ήσυχα τα νερά του προς τη Μελισόπετρα και μετά το βλέμμα του έπεσε στους κήπους του Πρόκου που ένας ξεχώριζε με τα πράσα του.

Ο ήλιος έκαμε να ζωντανέψουν λιγάκι τα φύλλα τους και τ' άπλωναν για να επωφεληθούν περισσότερο από τις ακτίνες του. Τα περιεργάστηκε με προσοχή και μετά γύρισε προς τα μέσα και ρώτησε τη γυναίκα του που καθόταν από το άλλο μέρος του τζακιού και μπάλωνε ένα ζευγάρι κάλτσες. Έβαλες να ξαρμαρίζη ο μπακαλιάρος για αύριο; Τον έβαλα από χθες το βράδυ απήντησε αυτή για να μαλακώσῃ και ξαρμαρήσῃ καλά. Και με τι θα τον φκιάσης ξαναρώτησε. Ή με κρομμύδια ή με ρύζι στον ταβά έχομε και τίποτα άλλο; απάντησε. Τα βαρέθηκα είπε ο Λάμπρος, ξανάκλεισε τη μπαλκονόπορτα και ήρθε και ξάπλωσε δίπλα στο τζάκι. Το μεσημέρι η Λάμπρενα είχε κάμη πήττα, έφαγε καλά και ήπιε και κρασί που είχε βγάλη από το βαρέλι και μετά τόριξε στον ύπνο.

Το βράδυ σηκώθηκε για να τσιμπήση ότι είχε περισέψη από το μεσημέρι. Ξακάθησε δίπλα στο τζάκι αρκετή ώρα χωρίς να τον πιάνη ο ύπνος. Σαν προχώρησε αρκετά η νύχτα και κόντεβαν μεσάνυχτα και το χωριό όλο είχες κοιμηθή και δεν ακούγονταν κανένας στο δρόμο σηκώθηκε, κατέβηκε στο υπόγειο πήρε ένα σακί άνοιξε την πόρτα και ροβόλησε με προσοχή και πατώντας στα δάκτυλα τον κατήφορο προς τους κήπους του Πρόκου.

Είχε μάτι γερό και συνηθισμένο στο νυχτοπερπάτημα. Είχε περπατήση μερικά βήματα οπότε από τη ράχη από το σπίτι του Κουρλού άρχισε να αλικτά ένας σκύλος, οπότε ο Λάμπρος φοβήθηκε μήπως γίνη αντιληπτός και μουρμούρισε «σκάσε παληόσκυλο», αλλά όσο προχωρούσε τον κατήφορο ο σκύλος κατάλαβε ότι δεν πήγαινε προς το μέρος του και σώπασε.

Έφτασε στον κήπο που είχε σημαδεύση τα πράσα, έλυσε το λινάρι που ήταν δεμένη η πόρτα, μπήκε μέσα και άρχισε με δύναμη να τραβά πράσα για να τα βγάλη από το έδαφος. Παρ' όλο που είχε μαλακώσει ο καιρός λίγο το απόγευμα, το έδαφος επιφανειακά μόνον είχε μαλακώση και βαθύτερα ήτο παγωμένο και ο Λάμπρος κατέβαλε δύναμη για να τα ξεκολήσῃ. Αφού έβγαλε αρκετά τα έβαλε μέσα στο σακί που είχε φέρη, βγήκε έξω από τον κήπο, τράβηξε τη θύρα ξανάδεσε το λινάρι με το στύλο της πόρτας και τράβηξε για το σπίτι του. Αφήκε στο υπόγειο το σακί με τα πράσα και ανέβηκε στο δωμάτιο και κοιμήθηκε ως το πρωί. Η καμπάνα του Αϊ Νικόλα που με όρεξη την τραβούσε ο Παπαδημήτρης τον ξύπνησε. Σηκώθηκε πλύθηκε καλά ντύθηκε τα γιορτινά του είπε στη Λάμπραινα ότι στο κατώγι είχε φέρη πράσα να κατέβη να τα καθαρίσῃ, για να φτιάσῃ το μπακαλιάρο το μεσημέρι. Εκείνη συνηθισμένη να υπακούη και να μη του φέρη αντίρρηση δεν τον ρώτησε που τα βρήκε, απλώς του απήντησε, καλά θα γίνουν. Μετά τράβηξε για την εκκλησία γιατί όπως είπαμε ήτο του Αγίου Ανδρέα και μετά τη λειτουργία θα είχανε κατά το έθιμο αρκετές επισκέψεις. Και πράγματι άμα τελείωσε η εκκλησία ο Λάμπρος με την παρέα του ξεκίνησαν. Η πρώτη επίσκεψη ήτο στου Ανδρέα Χρυσάφη της Γιωκούλως, όπως τον έλεγαν που το σπίτι του ήτο δίπλα στην εκκλησία του Αϊ Νικόλα. Εκεί πάντα εκτός από το λουκούμι και το ρακί έπιναν και καφέ.

Μετά ανέβηκαν στου Ανδρέα Παλα-

κώστα στη συνέχεια του Ανδρέα Τζάφου και στου Ανδρέα Μπαλτά. Προχωρώντας προς τα πάνω του χωριού πέρασαν και χαιρέτησαν τον Ανδρέα Μαρτσέκη και κάτι άλλους νεαρούς που βρίσκονταν στο δρόμο μόνο με το παγούρι, συνοδεύοντας με την ευχή «εις έτη πολλά» και κατά το μεσημέρι έφτασαν στην κορυφή του χωριού στου Ανδρέα Αδάμου, που ταξίδευε τότε στην Αμερική. Τους υποδεχτήκε όμως η γυναίκα του η Αγαθή πολύ χαρούμενα γιατί μερικοί την είχαν και συγγενή. Οι επισκέπτες πρώτα της ευχήθηκαν να καλοδεχτή γρήγορα τον Ανδρέα και μετά της είπαν χρόνια πολλά και να τον χαιρεταί. Η Αγαθή πάντοτε με χαμόγελο ανταπέδωσε το χαιρετισμό και να τους περιποιηθή σίμπησε με το φτιάρι τα κούτσουρα στο τζάκι έφερε και μερικά πελεκούδια και η φωτιά φούντωσε και η παρέα του Λάμπρου ξάπλωσε δίπλα στο τζάκι, είχαν βγάλη προηγουμένως τα παπούτσια στο διάδρομο. Η Αγαθή δεν άργησε να τους φέρη ένα παγούρι γεμάτο με εκλεκτή ρακί, ζεφενάδα, που άρχισε να περιφέρεται γρήγορα από την παρέα λουκούμι δεν θέλησαν, γιαυτό η Αγαθή τους έφερε ένα πιάτο κομένες ξιδάτες πιπεριές και φραγκόμηλα που έσταξε και λίγο λάδι και μισή λειτουργιά από το ύψωμα που είχε σηκώση γρηγορότερα ο Παπαχαράλαμπος.

Το πρώτο παγούρι διαδέχθηκε γρήγορα δεύτερο και τρίτο οπότε άρχισαν να ζαλίζονται και είχε περάση και το μεσημέρι γιαφτό ο μεγαλύτερος της παρέας τους πρότεινε να διακόψουν την επίσκεψη να κατηφορίσουν προς το κάτω μέρος του χωριού που ήταν και εκεί μερικοί Ανδρέηδες να τους χαιρετήσουν αφού συνεφώνησαν ότι δεν θα ξαναπιούν άλλο γιατί είχαν παραπιή και σαν το ρακί της Αγαθής δεν θάβρισκαν άλλο. Ξεκίνησαν χαιρέτισαν την Αγαθή και σε λίγο έφθασαν στο μεσοχώρι του κάτω χωριού όπου πρώτα πέρασαν από το καφενέ του Ανδρέα Παπανικολάου του Μπίθ-Κατσίκι όπως τον έλεγαν, παρατσούκλι

που του είχε κολλήση ο ψάλτης Δημήτριος Παγώνης, ο Μπάσιος, όπως ήταν γνωστότερος στο χωριγιό. Μετά πέρασαν από του Ανδρέα Κιόχο, του Ανδρέα Τσούβαλη και διέλυσαν μετά την παρέα και ο κάθε ένας τράβηξε για το σπίτι του· ο Λάμπρος μόλις έφτασε στο σπίτι ρώτησε αν ήτο έτοιμο το φαΐ και σαν πήρε την απάντηση ότι ήτο έτοιμο, πήρε το συνηθισμένο μαστραπά, κατέβηκε στο υπόγειο τον γέμισε και ήρθε και τον τοποθέτησε δίπλα στο τζάκι για να ζεσταθή λιγάκι. Έστρωσε η Λάμπρενα το τραπέζι και έφερε τον ταβά με το μπακαλιάρο ροδοκοκκινισμένο στη γάστρα και άρχισαν να τρώνε και να σιγοπίνη από τον μαστραπά, σφουγγίζοντας από καιρό σε καιρό τα μουστάκια του που και αυτά γεύονταν τα πράσα από τη βιασύνη του Λάμπρου να φάη γρήγορα.

Έδιδε όμως από καιρό σε καιρό το μαστραπά και στη Λάμπρενα για να πιή λιγάκι λόγω της ημέρας. Άμα τελείωσε το φαΐ και τελείωσε και το κρασί ο Λάμπρος ξάπλωσε και κοιμήθηκε και δε βγήκε το απόγευμα μια που έκαμνε πολύ κρύο εξ άλλου πλησίαζαν και τα Νικολο-βάρβαρα. Η επομένη 1 του Δεκέμβρη ήτο Κυριακή και ο Λάμπρος ντύθηκε και πήγε στην Εκκλησία και παρηκολούθησε τη θεία λειτουργία. Η εκκλησία του Αϊ Νικόλα άρχισε ασφικτικά να γεμίζη με τους μαστόρους που έρχονταν να ξεχειμωνιάσουν στα σπίτια τους και να ξεκουραστούν λιγάκι από τη σκληρή δουλειά εννέα και παραπάνω μήνες. Ο κανδηλανάφτης Αντώνης Ευαγγέλου, Ζάτος όπως ήτο περισσότερο γνωστός πηγαινοέρχονταν με το δίσκο μέσα στην εκκλησία για να καλοσορίζη τους νεοφερμένους, εισπράξη το δόσιμο για την εκκλησία και με ένα μικρό μπουκετάκι με βασιλικό και κατηφέδες που προσέφερε σε αυτούς για να εισπράξη κανένα μικρό φιλοδώρημα, όπως συνηθίζετο και μετά τους ράντιζε με λίγη κολώνια που έφερε σε ένα παγούρι τους ηύχετο «βοήθειά τους, καλώς άρισαν και να περάσουν καλό χειμώνα στα σπίτια τους. Μετά το πέρας της λειτουργίας βγήκαν

όλοι στο χαριάτι του Αϊ Νικόλα και κάθησαν στα πεζούλια περιμένοντας να έλθουν και οι παπάδες. Ο Λάμπρος όπως συνήθιζε εκάθησε στην αρχή του χαριατιού κοντά στους παπάδες. Αφού είχαν βγη όλοι από την εκκλησία και είχαν έλθη και οι παπάδες, η Βασίλω γειτόνια του Λάμπρου, από το βάθος του γυναικείου που έβγαιναν οι γυναίκες, αποσπάστηκε από τη συντροφιά της και προχώρησε προς το μέρος των ανδρών και ήρθε και στάθηκε μπροστά στο Λάμπρο. «Καλά σε Λάμπρο» του είπε «τι σου χρωστούσα και πήγες προχτές το βράδυ με το κρύο και μου ρήμαξες τον κήπο. Δε φοβήθηκες ούτε το Θεό. Τι έρχεσαι στην εκκλησία και κάμεις σταυρούς και μετάνοιες. Μ' έβλεπες όλο το καλοκαίρι να πηγαίνω νύχτα να τον ποτίζω για να μεγαλώσουν λίγο τα πράσα, να έφτιανα κι εγώ κάτι καλό φαΐ στο γιό μου που τον περιμένω να μου ρθη αυτές τις ημέρες, καμιά πρασόπητα, κανένα ταβά με πράσα με το κρέας, να καταλάβη και αυτό το ορφανό λίγη στοργή λίγη αγάπη από μένα να καταλάβη ότι φροντίζω γιαυτό και το περιμένω πότε να γυρίση και να μη χαθή στα ξένα, και συ πήγες και με ξενοικοκύρεψες».

Ο Λάμπρος άρχισε να διαμαρτύρεται και να αρνείται την ενοχή του. «Ποιος μωρή εγώ πήγα στον κήπο σου. Τι είναι αυτά που λες». Αλλά η Βασίλω είχε απρόνταχτη απόδειξη για την ενοχή του Λάμπρου. Τράβηξε από τον κόρφο της ένα γράμμα του γιού του Λάμπρου προς αυτόν που είχε πάρει αυτές τις ημέρες, άμα το διάβασε το είχε βάλει πρόχειρα στον κόρφο του το είχε μαζί του και έπεσε στον κήπο όταν τραβούσε με δύναμη να βγάλη τα πράσα από το χρώμα. Το ηύρε η Βασίλω όταν πήγε να δη τον κήπο της που μαύριζε τώρα σε ένα μεγάλο μέρος, αντί να πρασινίζη όπως πρώτα και το έφερε σαν τρανή απόδειξη της ενοχής του Λάμπρου. Το έρριξε στα χέργια και του είπε: «για κύτα το και διάβασέ το καλά δεν είναι από το γιό σου; Αγαπά ο Θεός τον κλέφτη Λάμπρο. Αγαπά και τον νοικοκύρη. Ξέρεις πόσο κουράστηκα όλο το

ΠΟΥΡΝΙΑ

Γράμματα και αγώνες κατά την εποχή της Τουρκοκρατίας

Στις ιστορικές από την παράδοση σημειώσεις για το χωριό του Σταρίτσιανη (Πουρνιά) που έγραψε το έτος 1914 ο γέρος τότε δάσκαλος Γεώργιος Παπαβασιλείου μεταξύ άλλων αναφέρει:

Ο επίσκοπος Βελλάς Γερμανός, Δασκαλοχώρι αποκαλούσε την Σταρίτσιανη και ότι τα γράμματα κατατρέγμένα τον παλαιό καιρό επήγαν και εκρύφθηκαν στην Σταρίτσιανη. Οι Σταριτσιώτες την εποχή εκείνη συντηρούνταν κυρίως από τα ταξείδια και από την οικοδομική τέχνην, κρατούσαν δε

υψηλά το θρησκευτικόν και εθνικόν αίσθημα και με ζήλο επεδίωκαν να μάθουν γράμματα, λίγοι δε ήταν όσοι δεν γνώριζαν απλή γραφή και ανάγνωση. Σαν διακριθέντες που έδρασαν στην παιδεία και στους αγώνες από το έτος 1780 και μετά αναφέρει τους κάτωθι:

1) ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΓΙΩΤΗΣ. Γραμματοδιδάσκαλος, εδίδαξε στην Σταρίτσιανη, και σε άλλα γειτονικά χωρία, Κεράσοβο, Γκριζμπάνι, κ.λ.π.

2) ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ που μετονο-

καλοκαίρι με το λίγο νερό της βρύσης να τα ζωντανέψω και μεγαλώσω. Είναι σμαρτία από το Θεό αυτό που μούκαμες. Εγώ στον 'Αι Νικόλα σε κρεμάω».

Ο Λάμπρος έμεινε αιμίλητος και αποσβολωμένος σαν να τον περιέλουσαν με κρύο νερό. Ένοιωθε απάνω του τα βλέμματα όλων των συγχωριανών σαν βελόνες που του τρυπούσαν όλο του το κορμί. Θα προτιμούσε κάθε άλλη δικαστική ποινή από την αποδοκιμασία όλου του χωριγιού. 'Όλοι με την συμπεριφορά τους τον αποδοκίμασαν για την πράξη σου. Τα πράσα που είχε φάη χθες με το μπακαλιάρο του είχαν βγη ξυνά. Και ο Παπαδημήτρης Σχόδεμας τον πλησίασε και του είπε: «Και η εκκλησία και όλο το χωριό, αποδοκιμάζει την πράξη του. Πήγες να κλέψης από τον κήπο της φτωχής γυναικάς. Αυτή η πράξη σου δεν σε τιμά σαν νοικοκύρη». Αυτά τα λόγια του Ιερέα ήταν σαν να του έδωσε ένα γερό χαστούκι στο μάγουλο. Παρέμεινε αποσβολωμένος.

Η συνάθροιση άρχισε να διαλύεται. Πρώτα σηκώθηκε μια παρέα που κατευθύνονταν προς τα Στελάδικα, θα πήγαιναν να χαιρετήσουν τον Αντώνη Δούκα που είχε έρθη από τη Λάβδανη. Είχε έρθει το βράδυ· φαίνεται ότι ήτο κουρασμένος και δεν ήρθε στην Εκκλησία. Τελευταίος έμεινε ο Λάμπρος με τον ξαδελφό του Κώτσιο. Αυτό το σακατλίκι Λάμπρο δεν μπορεί να το αφήσης του είπε, ήθελες να φας το μπακαλιάρο με τα πράσα τι κέρδισες το μόνο, που ζεξιλεύτηκες σε όλο το χωριό. Εγώ τον έφαγα με τα κρομμύδια αλλά έχω και υπόληψη και κρατώ το κεφάλι μου ψηλά. Δεν μπορεί να με ζεξιλέψει κανένας.

'Αντε κάμε και κύτα να συμμορφωθής όπως σου είπε και ο παπλάς· τον σήκωσε από τη θέση του και τον παρέσυρε στον κατήφορο προς το σπίτι του. Μέρες δεν βγήκε έξω, ντρεπότανε να αντικρύστη τον κόσμο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΡΟΚΟΣ

μάσθηκε ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ. Αφού τελείωσε τις σπουδές του στα Γιάννενα εχειροτονήθη ιερέας. Με δική του φροντίδα και δαπάνη οικοδόμησε απέναντι από το χωριό το παρεκκλήσιον Παναγια και κελλί με μεγάλο και ευρύχωρο δωμάτιο. Ήσπάσθη τον μοναχικόν βίον, ονομάστηκε Πολύκαρπος και απεσύρθη εις το παρά την Παναγία κελλί του. Εκεί προσποιούμενος το ζωγράφο και τον κηροποιό, μετέβαλλε το κελλί του σε τακτικό σχολείο όπου εκτός από τους νέους του χωριού, έρχονταν και νέοι από τα γύρω χωριά και εδιδάσκονταν. Επειδή είχε πολλούς μαθητάς και δεν είχε χρόνο, ο ακαταπόνητος αυτός δάσκαλος εδίδασκε και την νύκτα με το φως του φεγγαριού και ιδιαίτερα τους μαθητάς από τα γειτονικά χωριά.

3) ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΖΟΥΝΗΣ: Αφού απεφοίτησε από την Σχολή του Ψαλλίδα στα Γιάννενα, πήγε στην Σχολή Κερκύρας (τύπου Ακαδημίας) και αφού απεφοίτησε και από εκεί προσκλήθηκε ως δάσκαλος εις την Σχολήν του Μοναστηρίου όπου εδίδαξε πολλά χρόνια. Εκεί εμυήθει εις την φιλικήν εταιρία και αφού παραιτήθηκε από την διδασκαλικήν έδρα έτρεξε κοντά στους μαχομένους όπου και έλαβε ενεργό μέρος. Ο Γ. Τζούνης εξετιμήθει ιδιαίτερα από τον Ι. Καποδίστρια και συνέστησε το πρώτο στην Αίγινα σχολείο την εποχή εκείνη και μετά εδίδαξε και εις την Σχολήν του Ναυπλίου. Μετά με εντολή του Κυβερνήτη επεσκέφθη τις αυλές της Πετρουπόλεως του Λονδίνου και των Παρισίων για να συνηγορήσει για τα δίκαια του ελληνικού αγώνα και για την ανεξαρτησία της Ελλάδος. Μετά την δολοφονίαν του Ι. Καποδίστρια και μιλώντας ο Γ. Τζούνης στο Ναύπλιο από τον άμβωνα για την στυγεράν δολοφονίαν αποκαλέσας δολοφόνους της Ελλάδας τους δολοφόνους του Κυβερνήτη εσύρθηκε κάτω από τον άμβωνα από τους οπαδούς του αντιθέ-

του κόμματος και κακοποιήθηκε μέχρι θανάτου όπου και παρεφρόνησε περιπλανώμενος στα ζητιάνος έφθασε μετά από πολύν καιρό στο χωριό, όπου μετά την πάροδο του χρόνου η παραφροσύνη εμετριάσθη και αφού συνήλθε, άρχισε πάλι να διδάσκη στην Μόλιστα και στην Κόνιτσα.

4) ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ: Φοίτησε στον Πολύκαρπο και μετά στα Γιάννενα. Μετά την αποφοίτησίν του εδίδαξε στην Φούρκα. Όταν όμως άρχισε ο αγώνας για την ανεξαρτησία, άφησε τα βιβλία, πήρε το καρυοφίλι και προσεχώρησε στον αγώνα καταταγείς υπό την ηγεσίαν του αρματωλού αρχηγού Δημ. Τσέλιου.

Υπηρέτησε από την αρχή μέχρι τέλους του αγώνα έλαβε δε μέρος και στην πολιορκία του Μεσολογγίου. Άλλοι Στρατιώτες που εργάζονταν στο Άγιο Όρος πέταξαν τα εργαλεία της τέχνης των και ζώσανε τ' άρματα για την ελευθερία και την ανεξαρτησία της πατρίδας. Λίγοι από αυτούς ήταν, ο Κώστα Πορφύρης, ο Γεώργιος Λαμπάδας – νέος ονομαστός τότε στην Σταρίτσιανη για την ωραιότητά του – ο Νικόλαος Πορφύρης, Ζιώγας Τσάνος κ.λ.π.

Άλλα και κατά την επανάσταση του 1854 η Σταρίτσιανη δεν έμεινε αμέτοχος. Οι εργαζόμενοι στην παλαιά Ελλάδα Στρατιώτες ως κτίστες άλλαξαν τα μουλάρια τους με οπλισμό και εντάχθηκαν στον αγώνα υπό τους καπεταναίους Γρίβα, Ζιάκα και Καραγιώργο. Οι οικογένειες του Κώστα Εξάρχου^{και} Κώστα Νάστου εθρήνησαν την απώλειαν των μόνων στηριγμένων τους εις τον αγώνα αυτόν.

Μεταφέρω αυτά τα λίγα ως χρέος τιμής στους προγόνους του χωριού μου για τις θυσίες, την προσφορά και τους αγώνες τους για τον τόπο μας για την πατρίδα μας.

ΝΙΚΟΣ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑΣ

Δραστηριότητες Συνδέσμου Πυρσόγιαννης

1. Ο Σύνδεσμος Πυρσογιαννιτών Αττικής τέλεσε την ετήσια γιορτή του με αρτοκλασία, η οποία έγινε στον Ιερό Ναό του Αγίου Κωνσταντίνου (Ομόνοια) στις 9 Δεκεμβρίου 1984.

2. Μετά την αρτοκλασία επακολούθησε δεξίωση των μελών και φίλων της Πυρσόγιαννης στην αίθουσα δεξιώσεων του ξενοδοχείου ΣΤΑΝΛΕΪ, στην οποία παραβρέθηκαν πολλοί Πυρσογιαννίτες με τις οικογένειές τους, εκπρόσωποι Συλλόγων της Επαρχίας Κόνιτσας και πολλοί φίλοι της Πυρσόγιαννης.

Κατά τη διάρκεια της δεξίωσης, στην οποία προσεφέρθηκαν ποτά και αναψυκτικά, ακούγονταν απαλά ο γλυκόλαλος ήχος του κλαρίνου, πράγμα που συνέβαλε στη δημιουργία γιορταστικής ατμόσφαιρας του χωριού.

Με πρωτοβουλία του Συλλόγου οργανώθηκε διάλεξη-συζήτηση μεταξύ των Πέτρου Φρόντζου, Νικολάου Τσίπα και Κώστα Μαρτσέκη, οι οποίοι ανάπτυξαν το θέμα: «Το σχολείο Πυρσόγιαννης και η επίδρασή του στην κοινωνική ανάπτυξη της Πυρσόγιαννης».

Από τους ομιλητές έγινε μια ιστορική αναδρομή και σκιαγραφήθηκε η όλη ζωή της Πυρσόγιαννης και ο ρόλος που έπαιξε το σχολείο στη διαμόρφωση της μικρής κοινωνίας του χωριού, στη δε συζήτηση πήραν μέρος και πολλοί παραυρισκόμενοι.

Το μεσημέρι της 9.12.85 σε ειδική σάλα του ΣΤΑΝΛΕΪ οργανώθηκε το Πυρσογιαννίτικο Γεύμα με πίττες που παρασκευάστηκαν από Πυρσογιαννίτισσες και φαγητά ειδικής συνταγής. Κατά τη διάρκεια του γεύματος στο οποίο παραβρέθηκαν πολλοί Πυρσογιαννίτες ακούσθηκαν τα λαϊκά όργανα

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΖΙΟΜΑΚΑΣ

Στις 10 Δεκέμβρη το βράδυ, μας έφυγε ο αγαπημένος μας συνάδελφος, συναγωνιστής, πατριώτης, στοργικός πατέρας και προ παντός άνθρωπος.

Έζησε ήρεμα, αγαπημένα, ειρηνικά με όλους και ευτυχισμένα. Άφησε παιδιά, εγγόνια γαμπρούς και νύφες. Τα τελευταία χρόνια τον βασάνιζε το άγχος της αρρώστιας. Υπέφερε από καρδιά. Εις ανάμνηση της φιλίας μας και της ειλικρινούς συνεργασίας μας, σα δάσκαλοι, επί δεκαετίες, στα σχολειά της Κόνιτσας, αντί στεφάνου διαθέτω 2.000 δρχ στο περιοδικό «ΚΟΝΙΤΣΑ» που τόσο μας συντροφεύει στη γεροντική μας ερημιά.

ΘΩΜΑΣ ΖΩΗΣ



του Νίκου Χαλκιά και η όλη ατμόσφαιρα θύμιζε γιορτή του χωριού.

3. Στις αρχαιρεσίες που έγιναν την 9.12.85 εκλέχτηκε το νέο Δ.Σ., το οποίο συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μιχάλης Νικ. Μαρτσέκης

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μιλτιάδης Ζαφείρης

ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Κώστας Χρ. Μαρτσέκης

ΤΑΜΙΑΣ: Φάνης Βαζούκης

ΕΦΟΡΟΣ: Γιάννης Γ. Γκόρτσος

ΜΕΛΗ: Όλγα Χατζή και Μαριέττα Νίτσιου Γκαγκανάτσου.

4. Την 2 Φεβρουαρίου 1985 θα δοθεί ο ετήσιος χορός του Συνδέσμου στο Κοσμικό Κέντρο DEN'S DEN (Μεσογείων-Σαρανταπόρου 5)

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ.
Μιχάλης Μαρτσέκης

Μια σύντομη επίσκεψη στη σπηλιά του Βοϊδομάτη

Για την Αρχαιολογική αποστολή που ερευνά, δυο συνεχή καλοκαίρια, στο Βοϊδομάτη, είχαμε ακούσει πολλά.

Οι γιαννιώτικες εφημερίδες έγραψαν για ευρήματα της παλιολιθικής εποχής και το ραδιόφωνο μίλησε για πέτρινα εργαλεία ανθρώπων που έζησαν πριν δέκα χιλιάδες χρόνια.

Μετά απ' αυτά ήταν αδύνατο να μη μας ωθήσει η περιέργεια για μια επίσκεψη στον τόπο των ερευνών.

Ένα απόγευμα του Σεπτέμβρη, με τον Γ. Λαζογιάννη και τον καθηγητή αγγλικών Θ. Φατέ, ύστερα από μισής ώρας πορεία, βρεθήκαμε στο θαυμάσιο τοπίο των Αγ. Αναργύρων.

Εκεί στον ίσκιο των πλατανιών, δίπλα στην κοίτη του καθάριου και παγωμένου ποταμού, ήταν κατασκηνωμένη η Αρχαιολογική αποστολή.

Μια φωτιά, όπου η μαγείρισσα της κατασκήνωσης ετοίμαζε το βραδινό φαγητό, μας τράβηξε κοντά της.

Τριγύρω αρκετές σκηνές για το προσωπικό δίνουν την εντύπωση μικρού χωριού. Απόλυτη τάξη επικρατεί σε όλο το χώρο.

Σιμά στη φωτιά τα σύνεργα της υπαίθριας κουζίνας· τελάρα γεμάτα

Ζαρζαβατικά και φρούτα κρέμονται με σχοινιά από τα δένδρα και στο παγωμένο νερό φυλάγονται τα διάφορα τρόφιμα.

Οι υπεύθυνοι της αποστολής έλειπαν και οι υπόλοιποι εργάζονταν αθόρυβα ο καθένας στο πόστο του.

Ξαφνικά μια όμορφη και καλοσυνάτη κοπέλα μας πλησιάζει και μας καλησπερίζει. Πιάνουμε κουβέντα και ο Θανάσης αρχίζει να τη ρωτάει γι' αυτά που θέλαμε να μάθουμε για τις έρευνες.

Η Αγγλίδα Κολ (έτσι έλεγαν την κοπέλα), ήταν τελειόφοιτη της Αρχαιολογίας και βρίσκονταν δυο μήνες στην αποστολή για πρακτική εξάσκηση. Πρόθυμα μας συνόδευσε στον τόπο των ερευνών, σε μια σπηλιά δηλαδή που βρίσκεται λίγο ψηλότερα από την κοίτη του ποταμού.

Εκεί, το συνεργείο των ειδικών επιστημόνων, εργάζονταν αθόρυβα, μεθοδικά, με γνώση και προσοχή για να φέρει στο φως θαμένα λείψανα ανθρώπινης δραστηριότητας από το απόμακρο παρελθόν.

Άνδρες και γυναίκες δουλεύουν σαν
τις μέλισσες.

Υποδεκάμετρα, σακουλίτσες νάυλον, ειδικά εργαλεία, καρτέλες με ακαταλαβίστικα – για μας – νούμερα είναι σκορπισμένα δω κι εκεί.

Ένας νεαρός σκαλίζει με πλαστικό μαχαιράκι τη γη προσεκτικά και γεμίζει το σακουλάκι με χώμα της σπηλιάς. Μια κοπέλα μαζεύει σ' άλλη σακούλα τα στερνάρια που βρίσκονται στο χώμα.

Μια άλλη, κατατάσσει σε κατηγορίες, μικρά κομμάτια από κοκκαλάκια ζώων που βρέθηκαν στο χώμα...

Ολ' αυτά θα καταγραφούν, θα ταξι-

ΧΑΡΙΛΑΟΥ Γ. ΓΚΟΥΤΟΥ
Επιστ. Βοηθού Παντείου, Δικηγόρου
Εργασιακές σχέσεις των οικοδόμων
στη χερσαία Ελλάδα μετά το 1800
(Συμβολή στην Ιστορία
του Ελληνικού Εργατικού Δικαίου)
Διδακτορική Διατριβή
Αναφέρεται στους χτίστες της επαρχίας μα
Πωλείται στα κεντρικά βιβλιοπωλεία
και στο τηλ. 69.25.471

νομηθούν και θα σταλούν στα μουσεία και στα εργαστήρια, όπου θα εξεταστούν λεπτομερέστατα για να βγουν τα επιστημονικά συμπεράσματα.

Κάθε στερνάρι θα μελετηθεί, για να βρεθεί πως και σε τι χρησιμοποιήθηκε. Κάθε κοκκαλάκι θα εξεταστεί με το «ραδιενέργο ανθρακα» ή άλλες επιστημονικές μεθόδους, για να χρονολογηθεί.

Οι έρευνες –λέει μια νεαρή Ελληνίδα φοιτήτρια της αποστολής– θα μας οδηγήσουν χιλιάδες χρόνια πίσω, στον κυνηγό πρόγονό μας.

Οι έρευνες είναι στην αρχή τους· για πολλά χρόνια, εκατοστό προς εκατοστό, οι ανασκαφές θα συνεχίζονται και λίγο-λίγο, επίμονα και επίπονα οι ειδικοί θ' αποκαλύπτουν στην ανθρωπότητα τα πανάρχαια μυστικά της σπηλιάς του Βοϊδομάτη.

Αρχαιολόγοι, σεισμολόγοι, παλαιοντολόγοι κ.ά, πέρασαν και άλλοι πολλοί θα περάσουν ακόμα και ποιος ξέρει τι επιφυλάσσει στην επιστήμη και την προϊστορία η ταπεινή σπηλιά, που ήταν για χρόνια γιδομάνδρι.

Αν βρισκόταν ξαφνικά ένα κρανίο, σκέφτηκα καθώς έβλεπτα τους ειδικούς

να ψάχνουν, τι πάταγος θα γίνονταν στον κόσμο όλο!...

Μήπως δεν έχουμε το Homo Sapiens του Νεάντερταλ, του Πεκίνου των Πετραλώνων κτλ.

Κι εκείνα τα κρανία, σε ταπεινές σπηλιές ανακαλύφτηκαν...

Αφού είδαμε και συζητήσαμε αρκετά, αποχαιρετήσαμε την αποστολή και γεμάτοι έντονες παραστάσεις και βαθειές σκέψεις ξεκινήσαμε για την επιστροφή.

Οι σκιές των δέντρων παιχνίδιζαν στα διάφανα νερά του ποταμού κι ο αχνός αντιλαλούσε και μας συντρόφευε στο διάβα. Έμοιαζε σα νάρχονταν απ' τα κατάβαθμα της γης· σα νάταν η φωνή, το χουγιαχτό των κυνηγών προγόνων μας.

Σα νάφτανε σε μας τ' απόκοσμο χαιρετιστήριο μήνυμά τους· μήνυμα πατέρων στα παιδιά τους...

Σωτ. Τουφίδης

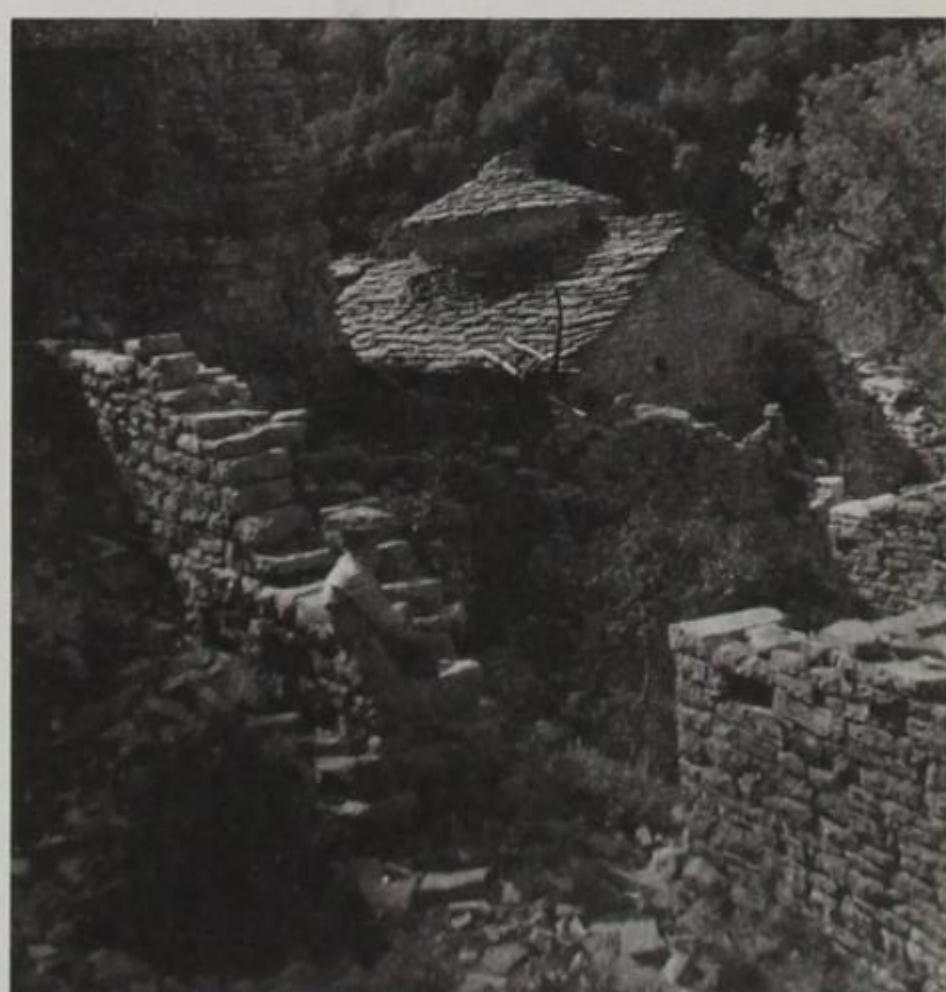
19-9-84

ΕΙΡΗΝΗ ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ-ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΙΑΤΡΟΣ ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ - ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΔΥΤ. ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

Νοσοκομείον «Υγεία» τηλ. 6827.940
Ιατρείο: Θέμιδος 3, Μαρούσι - Τηλ. 8069.013
Οικία: Φλοίας 23, Μαρούσι - Τηλ. 8024.122

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΤΗΝ ΚΟΝΙΤΣΑ
σπίτι
κοντά στη Μητρόπολη
(με οικόπεδο 1 στρέμματος)

Πληροφορίες:
ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΔΑΜΑΝΤΙΔΗΣ
Αθήνα - Τηλ. 6513385



Οι Αγ. Ανάργυροι Κλειδωνιάς στο Βοϊδομάτη.

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΜΠΕΤΖΕΛΟΣ

Στις 9 Δεκέμβρη μας έφυγε ξαφνικά
ο Βαγγέλης Αν. Μπέτζελος.

Πέθανε όρθιος σαν τις λεύκες της Γενέθλιας γης στο Φθινοπωρινό άνεμο. Όρθιος και άκαμπτος, ασυμβίβαστος στις ιδέες της Κοινωνικής προόδου, στην Κομμουνιστική Ιδεολογία.

Ο Βαγγέλης γεννήθηκε στο Γκρίμποβο Ιωαννίνων το 1927 και ήταν εγγόνος του Αρτεργάτη.

Από μικρό παιδί ξεχώριζε μέσα στην τάξη του Σχολείου. Σπάνιος στα γράμματα, λιγόλογος, λακωνικός θα λέγαμε

στην κουβέντα του. Φρόντιζε να ταιριάζει σωστά ο λόγος του στον καθένα. Ένα παιδί γεμάτο από ευαισθησία, αγάπη και καλωσύνη. Ο μόνος άδαρτος από το σπίτι του! Στο κάθε φται-Ξιμό του ήξερε να δέρνεται μονάχος του, κοκκίνιζε, πονούσε, κατάπινε τη στεναχώδη του!

Η κατοχή των βρήκε στους μικρούς
Επονίτες του χωριού μας και η χαρά
του να γράφει και να διαβάζει στους
τοίχους και τις πλατείες το όνομα του
Ε.Α.Μ.!

ΠΗΡΑΜΕ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

ΕΛΕΝΗ ΔΕΡΒΕΝΗ Αθήνα	400	ΝΕΣΤΩΡ ΛΙΝΤΑΣ Λουτράκι	500
ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ ΜΗΤΣΙΚΑΣ Αθήνα	500	ΚΩΝ/ΝΟΣ ΣΠΕΛΛΑΣ Κορωπί	1.000
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΙΤΣΙΟΣ Αθήνα	1.000	ΠΑΣΧΑΛΗΣ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑΣ Αθήνα	1.000
ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΙΤΣΙΟΣ Αθήνα	1.500	ΕΛΕΝΗ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗ Αθήνα	1.000
ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΩΤΟΣ Αθήνα	500	ΘΕΟΔΟΣΗΣ ΒΕΚΙΑΡΗΣ Κόνιτσα	1.000
ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΥΣΙΑΦΕΣ Πάτρα	500	ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΒΑΣΑΚΟΣ Πάτρα	500
ΑΛΚΗΣ ΤΟΝΑΣ Θεσ/κη	1.000	ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΜΑΤΣΙΚΑ-ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γιάννινα	2.000
ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΡΑΓΚΟΣ Αθήνα	1.000	ΝΙΚΟΣ ΠΑΝΤΑΖΗΣ Τέμενη	500
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΠΑΚΟΣ Αθήνα	1.000	ΘΑΝΑΣΗΣ ΠΟΡΦΥΡΙΑΔΗΣ Τέμενη	500
ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΡΤΣΕΚΗΣ Αθήνα	1.000	ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΓΚΑΤΖΟΓΙΑΝΝΗΣ Αθήνα	500
ΒΑΣΙΛΗΣ ΗΛΙΑΣ Αθήνα	500	ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΣΟΥΜΑΝΗ Αθήνα	500
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΣΗΜΟΧΩΡΙΟΥ Αθήνα	1.500	ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΣΩΤΗΡΙΟΥ Αθήνα	500
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΕΣΣΗΣ Δράμα	1.000	ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΛΗΣ Αθήνα	2.000
ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ ΠΑΠΠΑ Θεσ/κη	500	ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΖΑΦΕΙΡΗΣ Αθήνα	1.000
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΙΩΚΑΣ Πάτρα	400	ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΚΥΡΓΙΑΝΗ Αθήνα	1.000
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ Θεσ/κη	1.000	ΔΗΜ. ΤΣΑΝΑΔΗΣ Αθήνα	1.000
ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΜΑΤΣΟΣ Αλμυρός	500	ΔΗΜ. ΤΑΛΗΣ Αθήνα	500
ΔΙΟΜΗΔΗΣ ΤΖΩΤΖΟΣ Μεσολόγγι	500	ΚΩΝ/ΝΟΣ ΠΙΟΥΣΙΟΣ Αθήνα	1.000
ΖΗΣΗΣ ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΗΣ Αλεξάνδρεια Ημαθίας	1.000	ΔΗΜ. ΘΕΟΛΟΓΟΣ Αθήνα	500
ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΜΠΑΚΑ Αθήνα	2.000	ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΟΡΓΟΠΟΤΑΜΟΥ Αθήνα	500
ΜΑΙΡΗ ΚΟΥΣΙΟΥ Αθήνα	1.000	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΓΑΛΗΣ Αθήνα	500
ΛΟΥΪΖΑ ΚΟΥΣΙΟΥ Αθήνα	1.000	ΚΩΝ/ΝΟΣ ΛΙΑΤΣΗΣ Αθήνα	500
ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΠΑΝΟΣ Αθήνα	1.000	ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΚΑΣ Αθήνα	1.000
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΗΜΟΥ Πειραιάς	500		
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΙΣΠΑΣ Αθήνα	500		
ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΥΤΡΟΜΠΙΝΑΣ Κορωπί	1.000		
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΝΟΣ Αθήνα	1.000		
ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΙΟΓΚΑΣ Γιάννινα	500		
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΒΟΥΡΔΟΥΚΑΣ Νέα Πέραμος	1.000		
ΠΑΝΑΓ. ΚΑΡΡΑΣ Αθήνα	500		
ΙΩΑΝ. ΚΩΤΣΙΝΑΣ Αθήνα	500		
ΝΙΚΟΛ. ΣΥΡΓΙΑΝΝΗΣ Διόστρατο	500		

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ Αμερική	δολ. 25
ΝΙΚΟΛ. ΣΚΟΡΔΑΣ Αμερική	δολ. 25
ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΙΟΥΣΙΟΣ Αμερική	δολ. 25
ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΟΡΦΥΡΙΑΔΗ-ΑΛΑΖΑΝΟΓΛΟΥ Γαλλία	

Εὐαγγειστούμενος

Με την απελευθέρωση ταξιδεύτηκε κι αυτός όπως συνέβαινε τότε με τα περισσότερα Ήπειρωτόπουλα, για να φτιάξει και να γευτεί από τα χέρια του το πικρό ψωμί της ξενητειάς. Στ' αχνάρια του πατέρα του έγινε αρτεργάτης. Και καθώς ζύμωνε το ζυμάρι για ένα καλό καρβέλι ψωμί έτσι ζυμωνόταν κι αυτός πολιτικά-ιδεολογικά. Στο φούρνο, ξεχωρίζεις εύκολα το φούρναρη από τη μια και τους Εργάτες από την άλλη μεριά!

Η καθαρότητα της σκέψης του, η αγωνιστικότητα και η συνέπειά του τον ανεβάζουν στην εκτίμηση των συναδέλφων του, όπου, τον αναδείχνουν αξιόλογο Συνδικαλιστικό Στέλεχος στο ιστορικό για τους αγώνες του Σωματείο Αρτεργατών Αθηνών, (Ταμίας, Γραμματέας, Πρόεδρος του Σωματείου, Μέλος της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Αρτεργατών, Μέλος του ΔΕΣΚΕ) κλπ. κλπ.

Για την εφαρμογή και την επιτυχία των αποφάσεων έχει αποχτήσει τη δική του πρακτική εμπειρία. Δεν είναι στείρος και άγονος! Δουλεύει ακούραστος από την έδρα του Βήματος στη Συνέλευση μέχρι και το πιο μακρινό συνοικιακό σπίτι του αρτεργάτη. Πασχίζει να τον πείσει για την απεργία, εκεί όμως γνωρίζεται και με τα ειδικά προβλήματα του συναδέλφου κι αν έχει, αφήνει εκεί το υπόλοιπο από το μεροκάματό του για τοπαιδί, για το Ενοίκιο! Για την Εργατική Νομοθεσία και την τήρηση των αποκτημένων δικαιωμάτων του κλάδου είναι αδέκαστος. Κάθε πρωί στο πόδι για την εφαρμογή του πρωινού ωραρίου. Στο σκαμνί του Έκτακτου Στρατοδικείου βρέθηκε μαζί με άλλους Συνδικαλιστές συναδέλφους του για προκήρυξη του Σωματείου η οποία δεν είχε την άδεια της Αστυνομίας! Ευτυχώς η απόφαση ήταν Αθωωτική.

Σχετικά με την στράτευσή του και για το πως βρέθηκε στον πρώτο Λόχο

Ελλήνων «Εθελοντών» προς την Κορέα, είναι για μας μία άγνωστη ιστορία. Σημασία έχει το θάρρος και η παλληκαριά του αφού αψήφισε τους κάθε λογής κινδύνους, τότε βρισκόμαστε στην υστερία του αντικομμουνισμού και του Αμερικανικου Μακαρθισμού (Εκτελέσεις Τζούλιους και Έθελ Ρόζεμπεργκ στην Αμερική και του Ν. Μπελογιάννη στην Αθήνα) όπου αρνήθηκε για να μπαρκάρει και να πάει στο βρώμικο πόλεμο που είχαν ανάψει οι Αμερικανοί Μιλιταριστές στην Ασία.

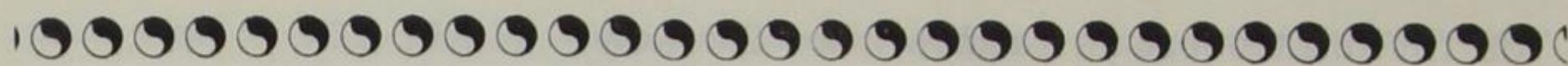
Πολιτικά ήταν οργανωμένος στο χώρο της Αριστεράς, την ΕΔΑ. Κι εδώ διακρίθηκε στους αγώνες του κι ανέβηκε σκαλί-σκαλί τα αξιώματα της Κομματικής Ιεραρχίας. Στο 1963 υποδείχνεται υποψήφιος βουλευτής στη Β' Περιφέρεια Αθηνών.

Έτσι μέχρι εδώ ο Βαγγέλης «είχε τις χάρες όλες» που γράφει κι ο ποιητής μας ως τα ξημερώματα της καταραμένης Χούντας. Τους ξέφυγε την πρώτη μέρα. Ο Ασφαλίτης όμως και ο χαφιές ήταν για αρκετές μέρες στημένοι στη γωνιά του σπιτιού. Η Χούντα που τον συλλαμβάνει προσπαθεί να τον ταπεινώσει αλλά ο Βαγγέλης μένει αλύγιστος παρά τους ψυχολογικούς εκβιασμούς που ασκούν αρκετές μέρες στη Μπουμπουλίνα. Άρρωστο, τον αφήνουν ελεύθερο για να βρεθεί ο Βαγγέλης στο Νοσοκομείο από φοβερή αμνησία.

Σ' αυτόν τον αδούλωτο αγωνιστή τον αξέχαστο Βαγγέλη οι νεώτερες γενιές που συνεχίζουν αμείωτα να υπερασπίζονται το δίκαιο των εργαζομένων φρονιματίζονται από τη ζωή και τη δράση του.

Ας είναι αιώνια η μνήμη σε σένα αξέχαστε σύντροφε και αδελφέ.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΓΟΥΛΑΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΚΑΤΗΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΠΕΤΖΕΛΟΣ
ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΚΡΕΜΜΥΔΑΣ



Ειδήσεις — κρίσεις — σχόλια

• Ο ΠΑΝΤΟΤΕ δραστήριος Σύλλογος Ασημοχωριτών της Αθήνας οργάνωσε στις 2 Δεκέμβρη στο Ξενοδοχείο STANLEY διάλεξη, την οποία έδωσε ο Ασημοχωρίτης δερματολόγος γιατρός Κωνσταντίνος Β. Νούτσης, αναπτύσσοντας θέματα της ειδικότητάς του. Το ακροατήριο που αποτελούνταν από χωριανούς και άλλους συμπατριώτες καταχειροκρότησε τον ομιλητή, που του πρόσφερε επιστημονικές γνώσεις με απλό και κατανοητό τρόπο.

Το παράδειγμα του Συλλόγου Ασημοχωριτών, που είχε οργανώσει και άλλες διαλέξεις χωριανών επιστημόνων πρέπει να το μιμηθούν και άλλοι, και όλοι θα λέγαμε οι Σύλλογοί μας, γιατί σε όλους υπάρχουν οι ειδικοί και κατάλληλοι άνθρωποι.

• ΠΟΛΛΕΣ είναι οι ευχετήριες κάρτες και τα γράμματα που πήραμε από τους αναγνώστες μας με τις ευχές τους για τον καινούργιο χρόνο 1985. Τους ευχάριστούμε όλους και σε όλους ευχόμαστε επίσης καλή χρονιά και συνεχή πρόοδο ατομική και συλλογική. Ζητώντας συγγνώμη από όσους άθελά μας

παραλείψουμε, θα αναφέρουμε το Δ.Σ. του Συνδέσμου Βούρμπιανης, το συμπατριώτη Λευτέρη Βετσόπουλο από το Αγρίνιο, την Αδελφότητα Λαγκαδιωτών, Πηγιωτών - Νικανορίτων, το Σύλλογο Ασημοχωριτών, τον κ. Ανδρέα Σιδέρη τ. πρόεδρο του Συλλόγου Φουρκιωτών Ιωαννίνων. Ο ανθυπολοχαγός από το Ελεύθερο Βόσιος Βασίλειος μας γράφει από την Κύπρο: «Σας εύχομαι ολόψυχα τόσον εσάς, όσο και σ' όλη τη συντακτική επιτροπή του περιοδικού μας, χρόνια πολλά χαρούμενα και ευτυχισμένα. Παρακαλώ να διαβιβάστε μέσω του περιοδικού μας τους χαιρετισμούς μου σ' όλους τους συμπατριώτες από την ακριτική αυτή γωνιά, τη μαρτυρική Κύπρο, με τις καλύτερες ευχές για ένα χρόνο δημιουργικό και ειρηνικό».

• ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΑ είναι και τα γράμματα και οι κάρτες που πήραμε από το εξωτερικό. Από τη Νέα Υόρκη ο Χριστόδουλος Οικονομίδης μας γράφει: «...Σας χαιρετώ και σας εύχομαι καλή χρονιά το 1985 και σε όλους τους συμπατριώτες μας... Αν είναι δυνατόν να λαμβάνομεν το περιοδικό συχνότερα και τακτικότερα. Μας αρέσει πολύ να το διαβάζομεν καθώς και τα νέα της επαρχίας μας».

• ΕΠΙΣΗΣ από τη Νέα Υόρκη ο φίλος Γιώργος Γιούσιος μας στέλνει τις ευχές του με τα: «Αγαπητοί πατριώτες και φίλοι του αγαπητού μας περιοδικού "ΚΟΝΙΤΣΑ"».

• ΑΠΟ την ΕΣΣΔ μας γράφει ο Γιάννης Διακόπουλος, πολιτικός πρόσφυγας εκεί από την Πουρνιά: «Έλαβα το περιοδικό και σας ευχαριστώ πάρα πολύ εσάς και όλο το προσωπικό του περιοδικού και σας ευχόμαστε ευτυχές το νέο έτος 1985. Να είναι χρόνος ειρή-

· Ο συμπατριώτης

ΚΩΝ. Β. ΝΟΥΤΣΗΣ

Δερματολόγος — 'Αφροδισιολόγος
τ. Ιατρὸς Νοσ. «'Ανδρέου Συγγροῦ»
'Ιατρὸς Νοσοκ. «Λοιμωδῶν»

Δέχεται:

5 — 8 μ.μ. πλὴν Σαββάτου
'Ιατρεῖον: Σόλωνος 66
(ἐναντὶ Νομικῆς Σχολῆς)
Τηλ. 3602.966

**Η οικογένεια της κ. Αχρίβως
Αθ. Σπύρου από το Μάζι πρόσφερε για ενίσχυση του περιοδικού μας το ποσό των 2.000 δρχ. σε μνήμη του συζύγου και πατέρα Αθανασίου Σπύρου.**

νης σε όλο τον κόσμο και με το νέο έτος, νέες επιτυχίες του περιοδικού».

• ΑΠΟ τη Νέα Υόρκη ο Νικόλαος Σκορδάς που κατάγεται από τον Αμάραντο συνοδεύει τις ευχές του με ένα ποίημα που το επιγράφει: **Έναν μικρόν διάλογον μεταξύ παλαιού χρόνου και καινούργιου.**

Αν και δεν είναι μικρός ο διάλογος όμως εμείς δεν θα κακοκαρδίσουμε τον αγαπητό συμπατρίωτη μας ποιητή και δεν θα τον στερήσουμε από τους αναγνώστες μας:

*Αλήθεια πόσο γρήγορα
μας έφυγε ο χρόνος,
μα της ζωής τα βάσανα
παρέμειναν κι ο πόνος.
Κι ευχόμαστε σε τούτον δω
που ήρθε με καμάρι
να μην κρατεί στην τσέπη του
χαρτί και καλαμάρι.*

*Στον κάθε χρόνο πούρχεται
και κάθεται στο θρόνο
τρέχω και με ευλάβεια
το χέρι μου απλώνω
να πάρω την υπόσχεση
πως θα καλοπεράσω
και τώρα που 'μαι γίγαντας
και όταν θα γεράσω.*

*Για έλα δω μου 'πε ο Νιος
με τον γραμματικό του,
τρελός παπάς σε διάβασε
με ξάφαλμο δικό του
ή στα καλά καθούμενα
για ότι φέμα τάζω
νομίζεις πως θα ντρέπομαι
εσένα να κοιτάζω.*

*Καλέ μου χρόνε τ' είν' αυτά
που λες και με ζαλίζεις
εγώ σε πήρα δίκαιο
μη με κακοκαρδίζεις.
Αν ήθελα με ψέματα
εκεί ψηλά να φτάσω
θα ήμουνα πολιτικός
και σένα να γελάσω.*



*Το τζαμί
στην Κάτω Κόνιτσα.*

Ποτέ μου δεν προσπάθησα
να σε παρεξηγήσω
γιατί κι εσύ κι οι πάπποι σου
μ' αφήσανε να ζήσω
για να γευτώ και τις χαρές
και τις τρικλοποδιές σας
δουλειές πούναι ολότελα
και καθαυτό δικές σας.

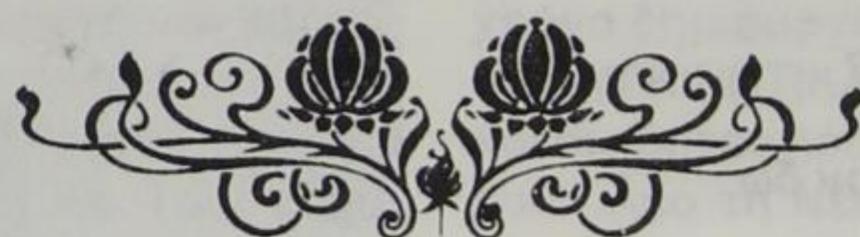
'Οπως πορεύεσαι και πας
ποτέ μιαλό δε βάζεις
εσύ φτωχός γεννήθηκες
φτωχός και θα πεθάνεις.
Μόνο μια ειδοποίηση
σου λέγω να θυμάσαι
όποια κι αν είναι η χρονιά
στην ψάθα θα κοιμάσαι.

Αυτά είπε κι ελάλησε
και κάθησε στο θρόνο
με την πελώρια γκλίτσα του
για έναν ακόμα χρόνο.
Κι ενώ καλωσορίσματα
περίμενε να πούμε

εμείς ευχές ζητήσαμε
χρόνια καλά να ζούμε.

Χρόνια πολλά, καλή χρονιά.
Με πατριωτική αγάπη
Νικόλαος Σκορδάς
Νέα Υόρκη.

- ΚΑΙ μετά τη λογοτεχνική ποίηση που μας ήρθε από τη Νέα Υόρκη, ας περάσουμε σε μια ντόπια ποίηση που πηγάζει από την ομορφιά της νιότης, για να αναγγείλουμε τους αρραβώνες της Δικηγόρου Μέλλης Μήτσικα, κόρης του φίλου από το Νικάνορα Νεοπτόλεμου Μήτσικα, με το συνάδελφό της Σωτήρη Θεοδοσίου και να συγχαρούμε κι αυτούς και τους γονείς τους.
- Ο κ. Ευριπίδης Ν. Μόκας από τη Φούρκα, στη μνήμη της αδερφής του Κλεοπάτρας Ν. Σιώμου που πέθανε πριν ένα χρόνο, κατάθεσε στο Γηροκομείο της Κόνιτσας το ποσό των πενήντα χιλιάδων (50.000) δραχμών.



Δρ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΑΡΤΣΑΛΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
ΑΘΗΝΩΝ
Ι Α Τ Ρ Ε Ι Ο Ν:
Β. Γεωργίου Β' 64 - Ν. Ιωνία
Τηλ. 2773.018

ΜΑΙΡΗ ΚΟΥΣΙΟΥ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ – ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
ΑΚΤΙΝΕΣ X

ΙΑΤΡΕΙΟ: Λ. Κηφισίας 69 – Αμπελόκηποι
Τηλ. Ιατρείου 6924394 Τηλ. Οικίας 7518944

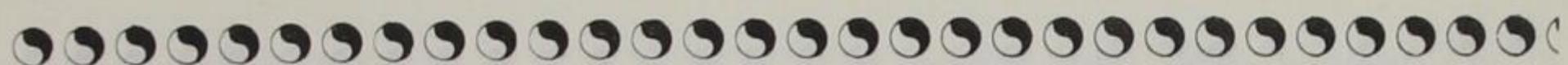
'Ο συμπατριώτης μας
'Ιατρὸς - Χειρουργὸς

Dr ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΧΡ. ΠΑΓΟΥΝΗΣ
τ. 'Επιμελητὴς
Χειρουργικῆς Κλινικῆς
Πανεπιστημίου Βροτσλάθ

Δέχεται στὸ 'Ιατρεῖο του:
'Ηπείρου 22 & Γ' Σεπτεμβρίου
Τηλ. 8836.770 - 'Αθήνα

Δευτέρα - Τετάρτη - Παρασκευὴ
7 - 9 μ.μ.

Τρίτη - Πέμπτη ἐπὶ συνεντεύξει



ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΤΩΝ ΜΑΣ

	Δρχ.		
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Αθήνα	500	ΕΙΡΗΝΗ ΣΤΑΜΑΤΑΚΗ-ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Αθήνα	5.000
ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΠΟΥΖΗΣ Αθήνα	1.000	ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ Ιωάννινα	500
ΣΩΤΗΡΗΣ ΕΞΑΡΧΟΣ Πειραιάς	400	ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΑΣΗΜΟΠΟΥΛΟΣ Κέρκυρα	1.000
ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΠΟΥΖΙΟΥ Θεσ/κη	600	ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΖΗΜΟΡΑΓΚΑΣ Θεσ/κη	500
ΗΛΙΑΣ ΠΑΠΑΖΗΣΗΣ Ιωάννινα	1.000	ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ Θεσ/κη	700
ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ ΜΠΙΖΟΥ Αθήνα	500	ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΓΚΟΤΖΟΥ Αθήνα	500
ΛΑΜΠΡΟΣ ΤΖΑΤΖΟΣ Αθήνα	500	ΚΩΝ/ΝΟΣ ΓΚΟΤΖΟΣ Αθήνα	500
ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΚΟΓΚΟΣ Αθήνα	500	ΣΩΤΗΡΗΣ ΜΠΑΡΜΠΑΣ Αθήνα	600
ΜΙΧ. ΚΑΤΣΕΝΗΣ Αθήνα	400	ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΛΕΙΔΩΝΙΑΤΩΝ «Ο Βοϊδομάτης»	
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΜΠΙΝΑΣ Παιανία	1.000	Αθήνα	1.000
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΠΑΚΟΣ Αθήνα	1.000	ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΛΤΣΟΥΝΗΣ Αθήνα	1.000
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΣΟΥΤΣΟΣ Αθήνα	600	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑΣ Αθήνα	500
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ Θεσ/κη	500	ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΩΣΤΑΚΗΣ Χρυσούπολη	500
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΖΩΤΖΟΣ Αιτωλικό	500	ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΑΝΕΚΑΣ Αθήνα	500
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΝΑΤΣΗΣ Αθήνα	500	ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΝΘΟΣ Αθήνα	500
ΔΗΜ. ΠΑΠΑΔΙΑΣ Αθήνα	600	ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΑΡΙΤΣΗΣ Αθήνα	800
ΕΡΡΙΚΟΣ ΜΟΚΑΣ Θεσ/κη	1.000	ΑΧΙΛ. ΝΑΤΣΗΣ Αθήνα	1.000
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΜΟΚΑΣ Αθήνα	1.000	ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΤΣΗΣ Αθήνα	2.000
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΡΑΛΙΟΣ Αθήνα	1.000	ΠΑΝΑΓ. ΝΑΤΣΗΣ Αθήνα	500
ΒΑΣΙΛ. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ Αθήνα	1.000	ΧΡΗΣΤΟΣ ΝΤΙΝΗΣ Αθήνα	1.000
ΒΑΡΒΑΡΑ ΠΑΓΑΝΙΑ Αθήνα	500	ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΛΙΘΙΚΙΩΤΗΣ Αθήνα	1.000
ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΟΥΡΕΛΑΤΟΣ Αθήνα	1.000	ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΜΠΛΙΘΙΚΙΩΤΗΣ Αθήνα	1.000
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΣΩΤΗΡΙΟΥ Αθήνα	1.000	ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΦΟΥΡΚΙΩΤΩΝ Γιάννινα	500
ΑΛΕΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Αθήνα	500	ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΚΩΣΤΑΣ Αθήνα	1.000
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΑΠΕΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Θεσ/κη	1.000	ΠΕΤΡΟΣ ΖΗΚΑΣ Αθήνα	500
ΚΩΣΤΑΣ ΣΔΟΥΚΟΣ Αθήνα	500	ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΝΤΟΣ Αθήνα	800
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΙΛΙΦΗΣ Αθήνα	1.000	ΘΩΜΑΣ ΓΚΟΤΖΟΣ Πειραιάς	1.000
ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΜΗΤΣΙΟΣ Αθήνα	1.500	ΕΡΑΣΜΙΑ ΤΡΙΒΟΛΗ Θεσ/κη	1.000
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΚΟΥΡΤΗΣ Αθήνα	500	ΝΙΚΟΣ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Αθήνα	2.000
ΧΡΙΣΤΟΔ. ΧΟΛΕΒΑΣ Αθήνα	500	ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΑΡΤΣΑΛΗΣ Αθήνα	2.000
ΝΙΚΟΣ ΜΠΛΙΘΙΚΙΩΤΗΣ Αθήνα	500	ΝΙΚΟΣ ΖΗΚΑΣ Αθήνα	500

Τους ευχαριστούμε

**ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Α. ΤΟΛΗΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ
ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ - ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ**

**ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΠΑΙΔΩΝ
Α. & Π. ΚΥΡΙΑΚΟΥ**

Ι Α Τ Ρ Ε Ι Ο Ν:

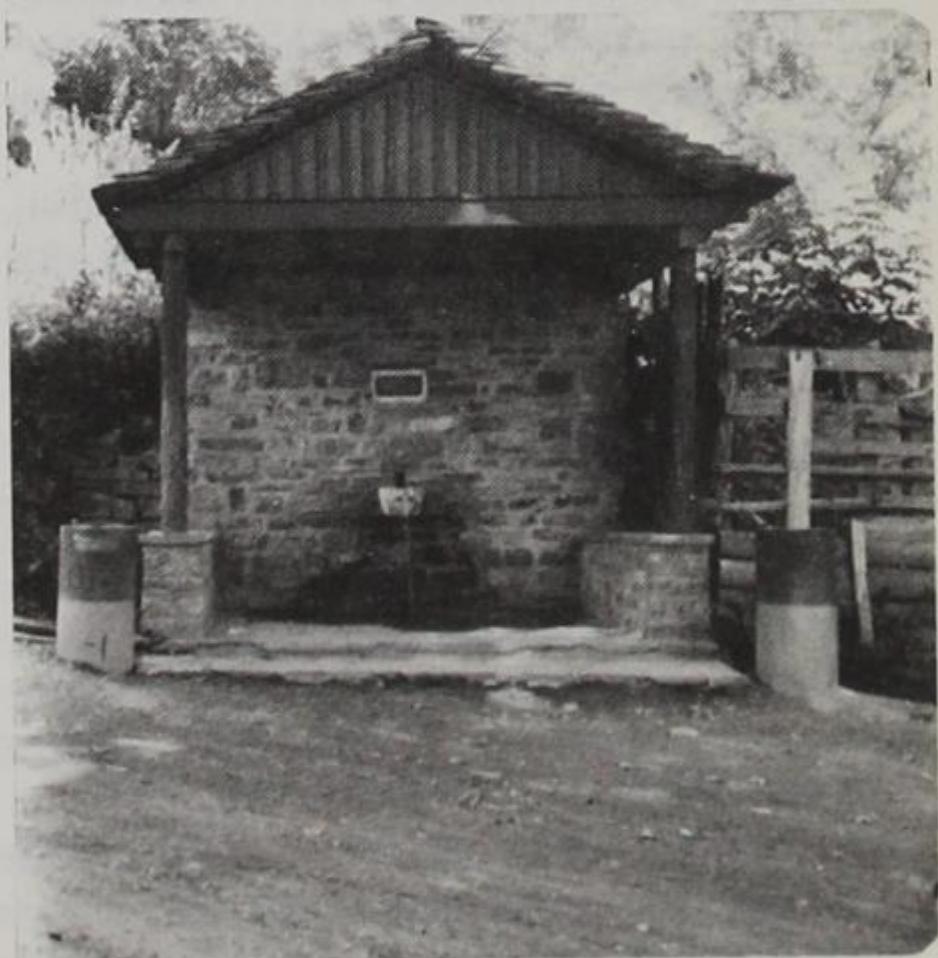
Κηφισίας 36 - 2ος όροφος

Τηλ. 7795.913 - 'Αθηναί

Δέχεται: Καθημερινώς 6 - 9 μ.μ.

**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ**

Ζαλόγγου 7 – 2ος όροφος – Αθήνα
Τηλ. γραφείου 3640.630 Τηλ. οικίας 9922.833



*Βρύση στο Παλαιοσέλι
έργο του εκπολιτ. Συλλόγου.*

Νέα από την πατρίδα

• Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ κ. Βασ. Μπρακατσούλας επεσκέφθηκε την Κόνιτσα και εξέτασε διάφορα τοπικά ζητήματα καθώς και τα της Ένωσης Δασικών Συνεταιρισμών. Περιόδευσε επίσης και τα χωριά: Αηδονοχώρι, Μάζι και Ηλιόρραχη όπου ενημερώθηκε σχετικά με τις ανάγκες και τα προβλήματά των.

• ΑΠΟ ΑΝΑΜΕΝΗ θερμάστρα του ενοικιαστού κ. Δημ. Δάκλα προεκλήθη πυρκαϊά, η οποία προκάλεσε αρκετές ζημιές στο σπίτι του Δημ. Πρ. Κορτσινόγλου στην Κόνιτσα.

Άλλη πυρκαϊά πάλι στις 9-12-84 εξερράγη στην κουζίνα του Βασιλ. Λάμπρου στο χωριό Καλλιθέα, την οποία κατέστρεψε ολοσχερώς.

Και τρίτη πυρκαϊά στη θέση «Βλάχου Μνήμα-Κρούσια» του κοινοτικού δάσους της Βούρμπιανης –που προεκλήθη ασφαλώς από απερισκεψία κυνηγών– προξενησες μικροζημιές, διότι έσβησε εγκαίρως από δασικά, αστυνομικά όργανα και πολίτες που προσέτρεξαν.

• ΕΠΕΙΤΑ από αρχαιρεσίες εκλέχθηκαν: Πρόεδρος του νέου Διοικ. Συμβουλίου του Αναπτυξιακού Συνδέσμου των χωριών της Λάκκας Αώου ο κ. Ιωάννης Σταυρίδης, Αντιπρόεδρος ο κ. Δημήτρ. Γιαννακός, Γεν. Γραμματέας ο κ. Χαριλ. Κοντογιάννης, Ταμίας ο κ. Ταξιάρχης Λύρας και μέλος ο κ. Παναγιώτης Αθανασίου.

• ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ Συμβούλιο της Κόνιτσας με ψήφους 6 υπέρ και 5 κατά έλαβε απόφαση να προβεί σε ενέργειες για την επανεγκατάσταση του αγάλματος της άλλοτε Φρειδερίκης στην κεντρική πλατεία, που το είχε βγάλει από τη θέση του κατά το 1973 ο τότε Γεν. Διοικητής Κωτσέλης.

Όπως πληροφορηθήκαμε, στο σκεπτικό της αποφάσεως προβάλεται ότι, δεν υπάρχει πρόθεση και επιθυμία επαναφοράς του βασιλικού θεσμού αλλά μόνο για λόγους ιστορικούς να ξανατοποθετηθεί το άγαλμα στη θέση του, όπως π.χ. υπάρχουν στη Ρωσία τα αγάλματα: του Ιβάν του Τρομερού, του Μεγάλου Πέτρου, της Μεγάλης Αικατερίνης κλπ.

• ΜΕ ΤΗΝ ευκαιρία των εορτών και του νέου έτους κλιμάκιο του Δήμου Ιωαννίνων επισκέφθηκε το χωριό Μάζι Κονίτσης και πρόσφερε δώρα στα παιδιά καθώς και στα παιδάκια του γειτονικού χωριού Αετόπετρα. Ο Εξωραϊστικός και Εκπολιτιστικός Σύλλογος Μάζιου απεύθυνε προς το Δήμαρχο κ. Τόλη ευχαριστήρια επιστολή.

• Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ του Τομέως Σπιτιών του Παιδιού Ιωαννίνων κ. Γεωργ. Σωτηρόπουλος με ομάδα υπαλλήλων επισκέφθηκαν επίσης τα ακριτικά φυλάκια Μπουραζανίου-Μολυβδοσκέπαστου και διένειμαν πρωτοχρονιάτικα δώρα στους φρουρούς των.

• ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ Νομαρχιακοί Σύμβουλοι για τις προσεχείς εκλογές για την Επαρχία Κονίτσης είναι οι συματριώτες κ. κ. Ευάγγελος Βασ. Μακάριος, Γρηγόριος Σωκ. Στεργίου και Πρόδρομος Γρ. Χατζηφραιμίδης.

ΑΝΑΣΤ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Του Ανταποκριτή μας ΣΩΤ. ΤΟΥΦΙΔΗ

• Ο ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ είναι μήνας με πολλές γιορτές. Οι επισκέψεις δίνουν και πάρνουν.

Βέβαια δε γίνονται όπως τα παλιά χρόνια, διατηρούν όμως ακόμα αρκετά στοιχεία του παλιού καιρού.

Και σήμερα, «τα όργανα» συνεχίζουν τις επισκέψεις τους στα σπίτια, παίζοντας τα πατροπαράδοτα τραγούδια...

• ΑΥΤΟΝ το μήνα είχαμε και πολλά εγκαίνια: Στα "Πλατανάκια" άνοιξε το εξοχικό κέντρο του Δήμου ο Απ. Τσιαλαμάνης. Λίγο πιο κάτω από τη Μαθ. Εστία άνοιξε η νέα Ντίσκο «Χρυσό Φεγγάρι» του Γιάννη Νέκου. Στην εθνική οδό (πίσω από το Γ' Δημ. Σχολείο, το εξοχικό κέντρο «Μινόρε της Αυγής». Σε ζαχαροπλαστείο μετατράπηκε το πρώην κατάστημα Ράδιο Κούγια.

Τέλος ο Θεόφιλος Ζώτος εγκαινίασε το βιβλιοπωλείο του λίγο πιο πάνω από την

κεντρική πλατεία.

- ΑΛΛ' ο Δεκέμβρης ήταν φέτος και ο μήνας των χορών.

Ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Β' Δημ. Σχολείου έκανε χορό στο εξοχικό κέντρο "Πλατανάκια" όπου παραβρέθηκε και ο νομάρχης.

Στο ίδιο κέντρο έγινε και ο χορός του Εξωρ. Συλλόγου. Επίσης ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων του Γ' Δημ. Σχολείου έκανε χορό στο κέντρο "Δένδρο".

Την τελευταία μέρα του χρόνου, συγκεντρώθηκαν στα Πλατανάκια πολλές οικογένειες που περίμεναν τον ερχομό του '85 διασκεδάζοντας με τοπικά όργανα.

- ΑΝ και ο καιρός ήταν αρκετά άγριος φέτος, κινήθηκε αρκετός κόσμος στην Κόνιτσα και τα χωριά της.

Τις μέρες των Χριστουγέννων η Μαθ. Εστία φιλοξένησε αρκετούς νέους, στα πλαίσια του "Κοινωνικού Τουρισμού", που πέρασαν όμορφες γιορτές.

Την παραμονή το βράδυ, η Ορειβατική Ομάδα Κόνιτσας, τους πρόβαλλε αρκετά ΣΛΑΪΤΣ με τοπία της περιοχής που άρεσαν πάρα πολύ στους επισκέπτες.

- ΤΟ ΕΛΚΕΠΑ οργάνωσε εικοσαήμερο κύκλο μαθημάτων, διαλέξεων κλπ. σε 30 άτομα της Κόνιτσας με θέματα αγροτικά και ειδικά περί Συνεταιρισμών.
- ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ 16/12 πεντακόσια άτομα (άνδρες – γυναίκες και παιδιά) έφτασαν με δέκα περίπου λεωφορεία από τα Γιάννινα στην Παναγιά της Κόνιτσας, απ' όπου ξεκίνησαν πεζοπορεία μέχρι την κατασκήνωση. Εκεί τους περίμενε ζεστή και νόστιμη φασολάδα που προσφέρθηκε από το 583 τ.π. και επακολούθησε όμορφο γλέντι.

Η πορεία αυτή έγινε στα πλαίσια εφαρμογής του Προγράμματος του Υφυπουργείου Ν. Γενιάς και Αθλητισμού «Αθλητισμός και γυναικά».

Η πορεία ήταν πολύ γραφική και οι πεζοπόροι δε χόρταιναν να θαυμάζουν τα υπέροχα τοπία με τα μεγάλα πεύκα και τα ψηλά ελάτια.

ΓΑΜΟΙ

- Στις 26/12, έγινε ο γάμος της Αμαλίας Κύρκου και του Γιάννη Μπακογιάννη στο Καλπάκι.
- Την 27/12, στον Αγ. Νικόλαο Κόνιτσας έγινε ο γάμος του Πανταζή Καλτσούνη και της Χαρίκλειας Μαλάμη. Επακολούθησε γλέντι στο νέο κέντρο "Πλατανάκια".

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Σε ηλικία 72 χρόνων πέθανε στην Κόνιτσα την 6/12 η Σταυριανή Π. Ζαχαράκη.
- Πέθανε στις 10/12 ο συνταξιούχος δάσκαλος Απ. Τζιομάκας, στην Αθήνα και στις 11 κηδεύτηκε στο χωριό του, την Καστάνιανη. Στη μνήμη του ο καθηγητής απ' το Μάζι Τρύφων Ζήσης και πρώην μαθητής του άξιου δασκάλου, κατέθεσε στο Γηροκομείο Κόνιτσας, 2.000 δρχ.
- Στις 25/12 πέθανε στην Κόνιτσα η Ευαγγελία Ι. Σπανού, σε ηλικία 83 χρόνων.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΤΟΥΦΙΔΗΣ

ΕΥΗ ΣΚΟΥΡΤΗ-ΚΑΡΑΜΙΧΑΗΛΙΔΗ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Λ. Ηρακλείου 508 – Π. ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Δέχομαι: 9–12 π.μ., 5–8 μ.μ.

Τηλ.: ιατρείου 2825.298 – σπιτιού 2820.644

Υπεύθυνος χατά Νόμο και οικονομικός διαχειριστής:

ΛΑΜΠΡΟΣ ΒΛΑΧΟΣ, Αχαρνών 208,

Αθήνα 112 52 – Τηλ. 8649.476

Ανταποχριτές:

Κόνιτσα: ΣΩΤΗΡΗΣ ΤΟΥΦΙΔΗΣ, Κόνιτσα, Τηλ. 22464, 22212

Γιάννινα: ΧΑΡΑΛ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, Μεγ. Αλεξάνδρου 11, Τηλ. 28.117

Προϊστάμενος Τυπογραφείου:

Ι. ΡΟΣΣΟΛΑΤΟΣ, Αχαρνών 244 – 112 53 Αθήνα – Τηλ. 8677.686

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ: Εσωτ. δρχ. 400 – Εξωτ. δολ. ΗΠΑ 20

Κόνιτσα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ Β' ΤΟΜΟΥ ΤΕΥΧΗ 25-60 ΕΤΩΝ 1982, 1983 και 1984

(Οι αριθμοί δείχνουν σελίδα και έτος)

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΛΥΚΟΡΡΑΧΗΣ:
Προβλήματα του χωριού 7/82.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΝΙΚΟΛ.: Έθιμα
Παλαιοσελιού 112/84.

ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ΚΩΣΤΑ:
Δημήτρης Ζούνης (νεκρολογία) 115/82,
Οξυά 132/82.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΣΩΤ.:
Πατριδολατρία 29/82, Κονιτσιώτικα 113/
83, Μνήμη Σπύρου Μουσελίμη 79/84.

ΑΝΔΡΕΑΔΗ ΧΡΗΣΤΟΥ: Στην Κόνι-
τσα το 1903 6/84, 28/84, 46/84, 65/84, 76/84,
94/84.

ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑΣ: Οξυά
44/83.

ΑΣΗΜΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ:
Ένας ύμνος για τους προπολεμικούς πλη-
θυσμούς των χωριών μας 129/82.

ΒΕΛΙΑΡΟΥΤΗ ΚΩΣΤΑ: Στη στενωπό
της Κρίκας 109/82.

ΒΕΤΣΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΥΘ.: Η δράση
των συμπατριωτών μας στο Αγρίνιο 52/84.

ΒΛΑΧΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥ: Το Κεράσοβο
2/82, Ματιές στην επαρχία μας 14/82, 30/
82, 47/82, 64/82, Ο ενικός της ευγένειας 26/
82, Μια Κονιτσιώτισσα που μας κάνει
περήφανους 60/82, Αετομηλίτσα 61/82,
Βιβλία συμπατριωτών μας 67/82, Ψηλά
στο Κάντσικο 75/82, Ο μύλος του χωριού
81/82, Και καπνόν αποθρώσκοντα 18/83,
Όπως τα είδαμε 51/83, Κεράσοβο (ποίη-
μα) 73/83, Επτι τον τύπον των ήλων 83/83,
Στο παλιό μας το σχολειό 101/83, Ο Τάσος
4/84, Η γλώσσα μας 45/84, Βιβλία συμπα-
τριωτών 49/84, Η Πνύκα 61/84, Νέα της
Ηλιόρραχης 69/84, Εικόνες και σκέψεις
75/84, Όνειρο 93/84, Τους θυμόμαστε 107/
84, Οίκαδε 125/84.

ΓΑΛΑΝΗ ΝΙΚ.: Ο χορός του Κερασό-
βου 12/82, Νέα απ' το Κεράσοβο 116/82.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΒΑΣ.: Τα χωριά μας και
η διατήρηση της παραδόσεως 128/82.

ΓΙΑΚΚΑ ΝΙΚ.: Η οδός Λάκκας - Αώου
62/82, οδός Ζαγορίου-Κονίτσης 111/82, η
οδός Δυτ. Ζαγορίου-Πάδων-Κονίτσης 9/
84, Κώστας Λαμπρίδης 11/84, Παδιώτικα
110/84.

ΓΚΟΥΤΟΥ ΘΕΟΔ.: Μαστορίτικες
κουβέντες 106/83.

ΓΟΥΔΕΛΗ ΑΠΟΣΤ.: Μνημόσυνο
Γλυκερίας Νούτση 114/84.

ΔΗΜΟΥ ΗΛΙΑ: Το Πεκλάρι στους
απελευθερωτικούς αγώνες 9/84.

ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΠΑΛΑΙΟΣΕΛΙΟΥ: Η 36η επαρχιακή
οδός 116/82.

ΕΞΑΡΧΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ: Μνήμη
Παντελή Κυπαρίσση 132/82.

ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΟΝΙ-
ΤΣΑΣ: Η δράση του 5/82.

ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΠΗΓΗΣ: Εργα και εκδηλώσεις στην
Πηγή 109/83.

ΕΥΘΥΜΙΟΥ ΑΝΑΣΤ.: Η βιβλιοθήκη
Κόνιτσας 19/82, Ιστορικό και Λαογρα-
φικό Αρχείο 46/82, Κονιτσιώτικα χρο-
νικά (προ 70 ετίας) 59/82, 125/82, 53/83, 70/
83, 84/83, 102/83, 5/84, 62/84, 108/84,
Ιερεύς Γεώργιος Παΐσιος (νεκρολογία) 93/
82.

ΖΗΚΑ ΠΕΤΡΟΥ: Γιατί τρέφω τόση
αγάπη για την Κόνιτσα 36/83, 53/83.

ΖΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΝΙΚΟΥ: Από το
Ευρωπαϊκό συμπόσιο για την αξιοποίηση
των Ελληνικών Ιαματικών Πηγών 95/82.

ΖΙΩΓΑ ΘΩΜΑ: Το γιοφύρι στο
Κάντσικο 27/82, Δροσοπηγή, ένας μικρός
ΟΗΕ γιορτάζει 74/83, Γιώργος Ζιώγας
(νεκρολογία) 88/83, Νέα από τη Δροσο-
πηγή 90/83.

ΖΟΥΝΗ ΝΙΚΟΥ: Θεοτόκος 4/83.

ΖΩΗ ΘΩΜΑ: Απόστολος Τζιομάκας
(νεκρολογία) τεύχος 60/1984.

ΚΑΖΑΜΙΑ ΔΗΜ.: Γράμμα 14/84.

KAZAMIA NIK.: Αδελφότητα Χιονιάδων 8/82, Παροικία Γοργοποτάμου 9/82, Εκδρομή Συλλόγου Γοργοποτάμου 66/82, Νέα από το Γοργοπόταμο και το Σύλλογό του 24/83, Ειδήσεις απ' το Γοργοπόταμο 76/83, Σεμνή τελετή στο Γοργοπόταμο 89/83, Για τα 60 χρόνια δράσης του Συλλόγου Γοργοποτάμου 16/84, Η συνείδηση του Καλλιτέχνη Ξυλογλύπτη 67/84, Σύλλογος Γοργοποτάμου 109/84.

KARPA NIK.: Σύλλογος Εξοχής - Τράπεζας 11/82, Χορός Εξοχής - Τράπεζας 35/82.

KHTA PASΧALΗ: Εκδηλώσεις Πηγιωτών - Νικανοριτών 10/82, Πανηγύρι στην Πηγή 98/82.

KITSAKH BASILH: Από το Κεράσοβο 100/82, Μασλάτια 108/82, 124/82, 35/83, 69/83, Αδελφότητα Κερασόβου 10/83.

KOLIOU AXIL.: Η βιβλιοθήκη Κόνιτσας 8/84.

KOLIOU LEON.: Το ξεχασμένο Μάζι 72/83.

KONTODHMOY GEORGI.: Το Κεράσοβο ν' αποκατασταθεί 6/83.

KONTODHMOY DHMOY: Ανταπόκριση απ' το Κεράσοβο 118/82, Νέα απ' το Κεράσοβο 133/82.

LAZOY DHM.: Κονιτσιώτικες εκδηλώσεις στην Αμερική 111/82.

LAMPRIDH BAS.: Κουκέσης και Γκουζιάρας 44/82.

LASPONIKOU G.: Αδελφότητα Μοναστηριωτών 36/82, Σύλλογος «Αδελφότητα Μοναστηριωτών» 115/83.

LETSIΟU GIANNΗ: Εκδηλώσεις Συλλόγου «Η Μόλιστα» 75/83, Νέα από τη Μόλιστα 114/83.

MARTSEKH MIX.: Δραστηριότητες Συνδέσμου Πυρσόγιαννης τεύχ. 60/1984.

MAYROMATH 1: Οι μύλοι της Πυρσόγιαννης 99/84.

MHLIGKOU-MARKANTΩΝΗ MAIRHΣ: Χειρόγραφες συλλογές λαογραφικού υλικού επαρχίας Κονίτσης 92/82.

MHTSH BASILH: Ο χορός της Πλαγιάς 34/82.

MPARMPA BASILH: Ο χορός του

Ελεύθερου 26/83, 35/84.

MPARMPA SOTHRH: Ο χορός του Ελεύθερου 33/82.

MPLIΘIKIΩTH PANT.: Η Αδελφότητα Λαγκάδας 32/82.

MPLIΘIKIΩTH SP.: Το Πανηγύρι στη Λαγκάδα 93/83.

MPOΥΡΗ GIΩRGOY: Κόνιτσα (ποίημα) 12/84.

NIKA-PAPALAMPROY: Δραστηριότητες του Συλλόγου Μολιστινών 69/84.

NTOYLA KΩST.: Φθινοπωρινός περίπατος στο γιοφύρι της Κόνιτσας 45/82.

PAGANIA VARVARA: Χειρόγραφες συλλογές λαογραφικού υλικού επαρχίας Κόνιτσας 38/83, 56/83.

PAGANIA KΩSTA: Δίστρατο 49/82.

PANTAZH STEΦ.: Ρεαλιστές και φομαντικοί ενωμένοι 81/83.

PAPADHMHTRIΟY XRHSTOU: Η εκκλησία Στράτιανης 10/83.

PAPAZHSEH HΛIA: Το βουνίσιο τσάι 48/82.

PAPALAMPROY DHM.: Νέα της Μόλιστας 114/84.

PAPAMICHALA GIΩRGOY: Λουτρά Αμαράντου 76/82.

PAPAMICHALI GIANNΗ: Διαμαρτυρία για την κατάσταση των Λουτρών Αμαράντου 79/82.

PAPAXRHSTOU ANDREA: Πολιτιστικές εκδηλώσεις στην Καστάνιανη 78/82, Μια αξιέπαινη προσπάθεια 61/83, Εκδηλώσεις που προκαλούν θαυμασμό 98/84.

PETSA FΩTH: Από την ιστορία των σχολείων της Βούρμπιανης 19/83, 40/83.

PISPA XR. - SBAPNA STERG.: Αδελφότητα Διστράτου 80/84.

PROKOY PROKOPΗ: Στις παραμονές του χορού μας 85/83, Μια αληθινή ιστορία 30/84, Ιστορίες του χωριού τεύχ. 60/1984.

RHGA IOANNAΣ: Πύργος 34/82, 27/83, Στρατιανίτικα 35/84.

SBAPNA STERG.: Αδελφότητα Διστράτου 59/83, Διστρατιώτικα 66/84.

ΣΔΟΥΚΟΥ ΝΙΚΟΥ: Από την ιστορία της Λυκόρραχης 112/82, 127/82.

ΣΟΥΡΛΑ ΕΥΡΙΠ.: Η ξυλογλυπτική τέχνη Τουρνόβου 1/84, 25/84, Επαρχία Κονίτσης και διάσημοι άνδρες κατά την εποχή της Τουρκοκρατίας 41/84, Γιάννης Σούρλας 57/84, 73/84, Κωσταντής Χρήστου 89/84.

ΣΤΕΡΓΙΟΥ ΚΩΣΤΑ: Εκδηλώσεις Αδελφότητας Καστανιανιτών 23/83.

ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΟΝΙΤΣΑΣ: Από τη δράση του 48/84.

ΣΥΝΤΑΞΗΣ: Η ομοσπονδία μας 1/82. Ο χορός της Οξυάς 8/82, Η πίτα των Κονιτσιωτών 9/82, Προς τους αναγνώστες 13/82, Γράμματα που παίρνουμε 17/82, Άλληλογραφία 19/82, Ψήφισμα – διαμαρτυρία – έκκληση 25/82, Οι ξενητεμένοι μας 31/82, Η χαράδρα του Αώου 41/82, Εκθέσεις ζωγραφικής (Τίνας Δογορίτη – Ελένης Μπότσιου) 50/82, Με το κλείσιμο του βυρσοδεψείου στόχος η ανάπτυξη της Κόνιτσας 57/82, Τα Λουτρά Αμαράντου 73/82, «Τ' αγκωνάρι» δεκαήμερο πολιτιστικών εκδηλώσεων στην Κόνιτσα 80/82, Διακήρυξη του 3ου Παγκόσμιου Πανηπειρωτικού Συνεδρίου 89/82, «Αρίστη και Δυτικό Ζαγόρι» (βιβλιοπαρουσίαση) 96/82, Γράμματα που παίρνουμε 99/82, Τα Λουτρά Καβασίλων 108/82, 121/82, 1/83, Τα αποτελέσματα των Δημοτικών και Κοινοτικών Εκλογών της 17-10-1982 114/82, Έκθεση ζωγραφικής Θάνου Βαδάση 8/83, Και πάλι άγρυπνοι στις επάλξεις 33/83, Οι εκδηλώσεις των Συλλόγων μας 42/83, Κώστας Λαμπρίδης (νεκρολογία) 88/83, Το βυρσοδεψείο πρόκληση για το όραμα της ανάπτυξης 97/83, Σταύρος Γκατσόπουλος (νεκρολογία) 108/83, Μνήμη Βαγγέλη Νικολάου 11/84, 40 χρόνια από την εξόντωση των Εβραιών 51/84, Αποτελέσματα Ευρωεκλογών 17-6-84 64/84, Γουνοφόρα ξώα στο Ζαγόρι 79/84, Εθνική ομοψυχία και έξαρση 105/84, Για την έκδοση του περιοδικού στην Κόνιτσα 121/84.

ΤΑΤΣΗ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ: Χρονικό Ιεράς

Μονής Στομίου Κονίτσης 103/83.

ΤΑΤΤΗ ΠΑΥΛΟΥ: Το Πληκάτι 2/82, Από το Πληκάτι 5/83.

ΤΖΟΥΒΙΛΛΑ ΑΘΑΝ.: Η Κλειδανιά και τα προβλήματά της 58/83.

ΤΖΟΥΒΙΛΑ ΚΩΣΤΑ: Σύνδεσμος Κλειδωνιατών «Ο Βοϊδομάτης» 28/83.

ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ ΝΙΚΟΥ: Πουρνιά 35/82, 54/82, 79/82, Το μοιρολόι της βρύσης 131/82, Ο χορός της Πουρνιάς 27/83, Πάσχα στην Πουρνιά 44/83, Πουρνιά 76/83, 110/83, Ο χορός της Πουρνιάς 36/84, Χαρούμενες νότες στην Πουρνιά 97/84, Πουρνιά, Γράμματα και αγώνες κατά την εποχή της Τουρκοκρατίας τεύχ. 60/1984.

ΤΟΥΦΙΔΗ ΣΩΤ.: Κόνιτσα (ποίημα) 130/82, Η σύνδεση του Δ. Ζαγοριόν με την Κόνιτσα 3/83, Κώστας Ρούσης (ποίημα) 17/83, Χινοπωριάτικες αναμνήσεις 111/83, Μια σύντομη επίσκεψη στη σπηλιά του Βοϊδομάτη τεύχ. 60/1984.

ΤΣΑΓΚΑ ΙΩΑΝ.: Ιερά κοινοβιακή Μονή Ζέρμας 97/82.

ΤΣΑΝΑΔΗ ΧΑΡΑΣ: Σύλλογος Γαναδιωτών 18/84.

ΤΣΙΓΚΟΥΛΗ ΧΡΗΣΤΟΥ: Ο φτωχός Θεός (ποίημα) 12/84, Επιστροφή του ασώτου 13/84.

ΤΣΙΠΑ ΝΙΚΟΛ.: Μνημείο στον Πυρσογιαννίτη μάστορα 3/82, Το ιστορικό της ομοσπονδίας μας 77/82, Πατριδολατρεία 71/83, Οφειλόμενο χρέος στον Πυρσογιαννίτη μάστορα 112/83.

ΦΑΣΟΥΛΗ ΣΩΤ.: Γνώμες συνεργατών μας 51/82, Το Κεφαλοχώρι υπόδειγμα συνεργασίας 22/83.

ΦΟΥΝΤΟΥ ΜΑΡΙΝΑΣ: Πρωτοχρονιάτικη πίττα του Συνδέσμου Βούρμπιανης 11/82, Αποκριάτικος Βουρμπιανίτικος χορός 36/82, Ο χορός της Βούρμπιανης 43/83.

ΧΙΟΝΑΙΟΥ ΚΩΣΤΑ: Η Αδελφότητα Χιονιαδιτών «Άγιος Αθανάσιος» 19/84.

ΧΡΗΣΤΟΥ ΒΑΣΙΛ.: Εδώ η Τρανή η Βούρμπιανη (ποίημα) 9/83.

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ Μ.: Οι μεγάλοι ας προσέξουν τη νεολαία μας 68/84.

